

**Yakın Doğu Üniversitesi
Fen – Edebiyat Fakóltesi
Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü**

HER YÖNÜYLE LÜLEBURGAZ

**Mezuniyet Çalışması
İnci YAVUZ**

**Tez Danışmanı
Doç. Dr. Bülent YORULMAZ**

Lefkoşa 2001

ÖNSÖZ

Engin Tarih ve parlak medeniyetler ülkesi güzel Türkiye'mizin karış karış ecdat kanı ile sulanan Trakya topraklarındaki şirin ve tarihi ilçesi Lüleburgaz'ı tanımak ve tanıtmak her Lüleburgazlının kutsal ve onurlu bir görevidir.

Atalarımızın kurdukları güçlü devletleri bizlere hür bir vatan bırakmak için yaptıkları eşsiz fedakarlıkları yaşatmak ve gün geçtikçe kaybolan bazı değerleri eserler halinde ortaya koymak, gelecek kuşaklara atalarımızı örnek alabilmeleri için çok gereklidir.

Uluslar tarihleri ile övünürler. Tarih ulusları ebedileştirir. Biz, Türkler bunun bir ayrıcalığıyız. Tarih bizimle ebedileşir, gurur duyar. Türk...Tarihin her sayfasında daima bayrak ulus olmuştur. Tarihin tarih olduğu günden beri Türk vardır. Yalnız silah ile değil, sanatı,ilmi irfanı ile de...

Her türlü medeniyetin izlerini taşıyan tarihi ve kültürel eserleriyle ,tarımı coğrafyası,değişen ve gelişen sanayisi ile sıcak kanlı Trakya insanını ve Trakya'yı tanıtmaya çalıştım.

Bu çalışmanın ortaya çıkmasında bana ilgi ve yardımlarını esirgemeyen Lüleburgaz Belediye Başkan'ı Sayın Emin Halebak 'a ,Lüleburgaz Nüfus Müdürlüğü'nde çalışan tüm personele ,maddi manevi destekleriyle daima yanımda olan başta anne ve babam olamk üzere tüm aileme,ayrıca bu çalışmayı hazırlarken bizden desteğini esirgemeyen değerli hocam Doç.Dr. Bülent Yorulmaz'a **TEŞEKKÜR** ve **ŞÜKRANLARIMI SUNARIM**.

İNCİ YAVUZ

İÇİNDEKİLER

SAYFA

1-Giriş	5
2-İLÇEMİZİN YURDUMUZDAKİ KONUMU.....	6
2.1 Yeri,Sınırları,Komşuları.....	6
2.2 İlçemizin Doğal Durumu.....	6
2.3 Yeryüzü şekilleri,engebeleri.....	6
2.4 Akarsuları.....	7
2.5 Hava durumu ve iklimi.....	7
2.6 Bitki Örtüsü.....	8
3- NÜFUS VE YÖNETİM ÖRGÜTÜ.....	8
3.1 Nüfusu.....	8
3.2 Yönetim Örgütü.....	11
a)Hükümet Yönetimi.....	11
b)Halk Yönetimi ve Lüleburgaz Belediyesi.....	13
4- İLÇEMİZİN GEÇİM KAYNAKLARI.....	14
4.1 Tarım.....	14
4.2 Ayçiçeği ve Yağ Sanayii.....	14
4.3 Hayvancılık.....	15
4.4 Endüstri ve Sanayii.....	16
4.5 Ticaret Hayatı.....	16
5- İLÇEMİZDE ULAŞIM.....	17
5.1 Lüleburgaz'a nasıl gidilir?.....	17
5.2 Spor ve Lüleburgazspor.....	17
6- İLÇEMİZİN TARİHİ.....	18
6.1 Şehrin Tarihi ve Tarihsel Gelişimi.....	18
6.2 Osmanlı Devri Tarihi.....	21
6.3 Balkan Harbi ve Lüleburgaz.....	22
6.4 Birinci Dünya Savaşı ve Lüleburgaz.....	23
6.5 Kurtuluş savaşı ve Lüleburgaz.....	24
6.6 T.C ve Lüleburgaz.....	26
6.7 Tarih bize diyor ki.....	26
6.8 İlçemizde Kültür hayatı folklor ve turizm.....	27
a)Örf ve Adetleri.....	28
b)Türküleri.....	28
c)Oyunları.....	31
ç)Giysileri.....	31
d)Folklorü.....	32

7- İLÇEMİZİN TARİHSEL ESERLERİ.....	33
7.1 a) Tarihi eserleri.....	33
b) Anıtlar ve şehitlikler.....	37
7.2 İlçemizin yetiştirdiği ünlüler.....	38
8- İLÇEMİZİN KÖYLERİ VE KASABALARI.....	39
8.1 Alacaoğlu Köyü.....	39
8.2 Ayvalı Köyü.....	41
8.3 Celaliye Köyü.....	42
8.4 Ceylanköyü.....	44
8.5 Çeşmekoluköyü.....	45
8.6 Düğüncübaşıköyü.....	46
8.7 Ertuğrul Köyü.....	47
8.8 Eskibedir Köyü.....	48
8.9 Eskitaşlı Köyü.....	48
8.10 Hamitabat Köyü.....	49
8.11 Hamzabey Köyü.....	51
8.12 Karaağaç Köyü.....	51
8.13 Kırıkköyü.....	52
8.14 Müselim Köyü.....	53
8.15 Oklalı Köyü.....	54
8.16 Ovacık Köyü.....	55
8.17 Sakızköyü.....	56
8.18 Sarıcalı Köyü.....	56
8.19 Tatarköyü.....	57
8.20 Turgutbey Köyü.....	58
8.21 Umurça Köyü.....	59
8.22 Yenibedir Köyü.....	59
8.23 Yenitaşlı Köyü.....	60
8.24 Büyükkarıştıran Belediyesi.....	61
8.25 Ahmetbey Belediyesi.....	63
8.26 Akça Köyü.....	64
8.27 Çengelli Köyü.....	65
8.28 Çiftlikköyü.....	65
8.29 Davutlu Köyü.....	66
8.30 Emirali Köyü.....	67
8.31 Evrensekiz Belediyesi.....	68
8.32 Karamusul Köyü.....	69

8.33 Kayabelli Köyü.....	70
8.34 Küçükkarıştıran Köyü.....	70
8.35 Seyitler Köyü.....	71
9-SONUÇ.....	73
Özetle Lüleburgaz.....	73
KAYNAKÇA.....	75

CİZELGELER

SAYFA

Çizelge 1.....9

Çizelge 2.....10

1-GİRİŞ

Trakya Hakkında Genel Bilgi

Avrupa'nın güneyinde, Akdeniz'e doğru üç büyük yarım-ada uzanır. Bunlardan en doğuda olanı BalkanYarımadası'dır.O-nun güney doğu köşesine Trakya denir. Trakya adı buraya yerle-şen Traklardan gelmektedir.

Boğazlar Marmara ve Ege Deniz'i ile ayrılan Trakya,batıda Balkan Dağları eteklerine dek uzanır. Doğuda Bo-ğazlara dek uzanan Çatalca ve Gelibolu yarımadaları coğrafya bakımından Trakya'nın dışında kalır.

Trakya topraklarını iki bölüme ayırabiliriz: Batı ve Doğu Trakya. Bu iki bölümü birbirinden ayıran doğal sınır, Meriç Nehri'nin aşağı çığırıdır. Batı Trakya Balkan Savaşı'ndan sonra sınırlarımız dışında kalmıştır. Meriç Irmağı artık yalnız Batı ve Doğu Trakya'yı değil, Türkiye topraklarını da Yunanistan'dan ayırmaktadır. Trakya topraklarında bir çok il vardır. Lüleburgaz da Trakya bölgesinde Kırklareli ilinin bir ilçesidir. Gün geçtikçe ilerleyen ve gelişen bu şirin ilçe,il olmak için adaydır.

Lüleburgaz'ı tarihsel,kültürel,ekonomik ve coğrafik özellikleriyle tanıtmaya kendine has sevecenliğiyle Trakya insanlarını ortaya koymaya çalışacağım. Bu eser-in iyi bir kaynak olmasını dilerim.

2. İLÇEMİZİN YURDUMUZDAKİ KONUMU

2.1. Yeri, Sınırları Ve Komşuları:

Lüleburgaz, Trakya topraklarımız üzerinde, Kırklareli iline bağlı büyük bir ilçe olup, Türkiye'nin Marmara Bölgesinin, Trakya yöresindedir. Kırklareli ilinin yedi ilçesinden en büyüğüdür. Lüleburgaz toprakları Doğuda Saray, Vize ve Çorlu ilçeleri toprakları, Batıda Babaeski ilçesi, Kuzeyde Kırklareli merkez ilçesi ve Pınarhisar ilçesi, Güneyde Muratlı, Hayrabolu ilçesi toprakları ile çevrilidir. Bu sınırlar içinde ilçe toprakları 648 kilometrekare yer kaplar. En Güney noktası 41°,12',30" ve Kuzey noktası 41°,32' 30" Kuzey enlemleri ile en Doğu noktası 25°,13',10" ve Batı noktası 24°,47',40" Doğu boylamları arasındadır. Lüleburgaz Trakya'nın ortasında Ergene ovasındadır. Denizden yüksekliği 30 m.dir.

2.2. İlçemizin Doğal Durumu

2.3. Yeryüzü Şekilleri, Engebeleri:

Trakya'nın en dağlık bölgesi hiç şüphe yoktur ki Kırklareli ilidir. Ancak bu ilin sınırları içinde kalan Lüleburgaz ilçesi ise Trakya'nın en düz ve engebessiz topraklarına sahiptir.

Trakya,genel olarak kenarları yüksek,ortası çukur bir çanak biçimindedir. Bu çanağın ortası Lüleburgaz topraklarıdır. İlçe topraklarında dağ denecek kadar yüksek yerler yoktur. Ergene ovasına uzanan ve ancak sırt denebilecek tepeler vardır. Bunların yüksekliği 100 m. ile 200 m. arasındadır. Ertuğrul köyünün Doğu sırtları uzantısı 50 m. Celaliye köyünün Batısındaki sırtlar 200 m. Eskibedir köyünün Kuzeyindeki Ergene sırtları 198 m. yüksekliğindedir. Lüleburgaz deniz seviyesinden ortalama 3 m. yüksekliktedir. Şehir merkezi de Edirne Bayırı denen 150 m. yüksekliğindeki sırtlar ile İstanbul yönünde Beşkatlı mevkiinde Kuştepe sırtları 125 m. arasında kurulmuştur. Tüm toprakları Ergene ovasında uzanır.Ergene nehri ilçenin güney sınırlarını çizer.

İlçede Devlet çiftlikleri ve köy korularından başka orman yoktur. Korular da bodur meşe,gürgen ve karaağaç ile kavaktan ibaret olup 2000 dönümü geçmez. Toprakları Üçüncü ve

Dördüncü zamanda oluşmuştur. Toprakları zengin ve verimlidir, özellikle akarsu kenarları alivüyonludur.

2.4. Akarsular:

Lüleburgaz'ın en önemli akarsuyu, Ergene nehridir. İlçenin topraklarından geçer. Yıldız dağlarından doğan bu nehir ilçenin Çiftlikköyünden girer ve sürekli dolanarak akar. Düzenli bir akar Su değildir. Yazları kuru, kışları taşar. Yatağı ova yüzeyinden 3.8 m. derin olduğundan sulamada moto-pomplar kullanılır. Ergene nehrinin Lüleburgaz'da en önemli kolları Burgaz ve Karıştıran dereleridir. Burgaz deresi Poyralı'nın kuzeyinden Aktepe eteklerinden çıkıp güneye doğru 28 km. katedip Turgutbey köyünün güneyinde Yene deresi ile birleşen ve kışın akıp yazın kuruyan bir deredir. Karaağaç deresi ile Yene deresi (Kaynarca'dan çıkıp güneye doğru 24 km. akar) Lüleburgaz'ın bir km. kuzeyinde birleşerek Manastır dere adını alır ve Lüleburgaz'dan itibaren İstasyon'a doğru 8 km. aktıktan sonra iki koldan Ergene'ye karışır. Görüldüğü gibi Burgaz deresinin en önemli kolu Yene deresidir. Ancak son yıllarda kurumaya başlamıştır. Karıştıran deresi ise Misinli, Sofular, Pınarbaşı, Tatarlı derelerinin birleşmesinden doğar. Son yıllarda D.S.İ. tarafından yatağı düzenlenmiştir. Bunlardan başka yazın kuruyup, kışın akan Soğucakdere, Kavakdere, Yörükdere, Çamurdere, Ayvalıdere, Sarıcaalidere, Kırıkköy, Tatarköy dereleri vardır. Bunların hepsi Ergene'ye dökülür.

İlçenin sahili yoktur. Doğal sayılabilecek göl de yoktur. Ancak D.S.İ tarafından inşaa edilmiş göletler vardır.

2.5. Hava Durumu ve İklimi:

Lüleburgaz'ın iklimi Trakya iklimine girer. Kara iklimi hakimdir. Buna göre yazları sıcak ve kurak, kışları soğuk ve yağışlıdır. Rüzgarlar genellikle kuzey vede kuzeydoğudan eser. Güney ve güneybatı rüzgarları kışın çok ender eser. Yazın ise bilhassa Temmuz ve Ağustos aylarında sıklaşır. Haziran ayı içindeki rüzgarın mahsül üzerinde etkisi vardır. İlçede her çeşit ziraatin yapımına elverişli derecede yağmur yağar. Yıllık ortalama yağış ölçüsü 500-600 mm Arasındadır. Yıllık ortalama ısı derecesi en yüksek + 41 derece ile Ağustos ayında, en düşük -20 derece ile Şubat aylarıdır. Kar genellikle Aralık ve Şubat aylarında yağar, en çok 15 cm nadiren geçer ve bir

haftadan çok süre ile kalmaz erir gider.Yağışlar daha çok Sonbahar ve İlkbahar mevsimlerinde düşer.

2.6. Bitki Örtüsü :

Lüleburgaz halkı çoğunlukla çiftçidir. Bunun nedeni ilçe topraklarının çok verimli olmasıdır. Bilhassa derelerin ve Ergene nehrinin yatakları çevresinde verimli topraklar vardır. Tahıllardan buğday en çok, sonra da sırasıyla arpa, çavdar, yulaf, kaplıca, mısır vs. vede az da olsa çeltik ekimi yapılır. Baklagillerden hepsi az olmak üzere ekilir. Bu arada ilçenin en önemli ürünü ayçiçeği ve şekerpancarıdır. Buna göre ilçede işlenen toprakların dağılımı şöyledir. Tahıl toprakları : (365.000) hektar, 'endüstri bitkileri (131.000) hektar, baklagiller (125.000) hektar, nadaslar (120.000) hektar, meyvelikler (100.000) hektar, sebzelikler (18.000) hektar, çayırklar ve otlaklar (25.000) hektar. İlçede orman yoktur. Ancak bazı köylerde küçük meşe ve pelit ağaçları toplulukları vardır. Son yıllarda yine bazı köylerde ve ilçe merkezinde akarsu boylarında meyva ağaçları ve kavaklıklar dikilmiştir. Trakya'nın Ergene havzası toprakları içinde kalan Lüleburgaz ve çevresi eskiden bilindiği gibi çok ormanlık bir bölge imiş, ancak uzun yıllar süren savaşlar, kişilerin ormanları yakması, tahrip etmesi sonucu bu çevrelerin step sahalar olmasına sebep olmuştur. Tüm bunlara rağmen bugün bile Hamzabey, Kırıkköy, Celaliye ve Hamitabat köylerinde orman kalıntılarına rastlanır.

3. NÜFUS VE YÖNETİM ÖRGÜTÜ

3.1. Nüfusu:

Lüleburgaz nüfusu ve nüfus artışı yönünden çok çabuk gelişme gösteren ve bağlı olduğu il Kırklareli nüfusunu zaman zaman geride bırakan bir ilçedir. Lüleburgaz bu özelliği ile Türkiye'de mevcut 81 il'den 17 ilin merkez nüfusunu geride bırakmıştır. İlçenin 2000 genel nüfus sayımında merkez nüfusu 93.060 olarak sayılmıştır. Lüleburgaz'ın köyleri ile birlikte toplam nüfusu 118.870 tir. Lüleburgaz'a 1975'ten buyana 13 tane daha mahalle eklenmiştir. Mahalleler ve nüfusları şöyledir:

2000 Sayımı Eski ve Eklenen Mahalleler Nüfusu

1-Sekizkasım Mahallesi	2.119
2-Atatürk Mahallesi	5.471
3-Barış Mahallesi	3.088
4-Cumhuriyet Mahallesi	2.496
5-Dere Mahallesi	1.286
6- Durak Hahallesi	2.271
7-Gençlik Mahallesi	4.016
8- Gündoğu Mahallesi	5.147
9- Güneş Mahallesi	3.600
10- Hürriyet Mahallesi	4.977
11- İnönü Mahallesi	4.520
12- İstiklal Mahallesi	896
13- Kocasinan Mahallesi	5.753
14- Kurtuluş Mahallesi	5.219
15- Özerler Mahallesi	2.368
16- Sarmısaklı Mahallesi	132
17- Sevgi Mahallesi	636
18- Siteler Mahallesi	4.472
19- Yeni Mahalle	4.531
20- Yıldırım Mahallesi	2.556
21- Yıldız Mahallesi	3.268
22- Yılmaz Mahallesi	2.080
23- Zafer Mahallesi	350

ÇİZELGE 1

Lüleburgaz'a bağlı köy ve kasabaların 2000 genel nüfus sayımına göre köy ve belde nüfusu şöyledir:

Merkezköyler		Hane	1997nufusu
Alacaoğlu	1007	252	1082
Ayvalı	647	181	778
Celaliye	1384	397	1430
Ceylanköy	683	263	689
Çeşmekolu	271	106	412
Düğüncübaşı	1198	290	1302
Ertuğrul	683	311	734
Eskibedir	104	45	112
Eskitaşlı	859	279	897
Hamitabat	2857	738	1977
Hamzabey	460	146	479

Karaağaç	1067	397	1154
Kırıkkoy(B)	1996		1954
Müsellim	358	111	441
Oklalı	431	129	499
Ovacık	861	276	906
Sakızkoy(B)	2108		2214
Sarıcaali	819	225	926
Tatarköy	984	241	1044
Turgutbey	1373	434	1352
Umurca	364	154	442
Yenibedir	326	93	414
Yenitaşlı	165	44	173
Toplam	21.005		21.407
Büyükkarıştıran (B)	5.687		4559
Ahmetbey	4503		4267
Akçaköy	415	127	432
Çengelli	358	122	393
Ciftlikköy	1663	320	1012
Davutlu	107	45	113
Emirali	1037	318	1056
Evrensekiz(B)	3027		3032
Karamusul	715	204	779
Kayabeyli	529	190	569
Küçükkarıştıran	562	160	590
Seyitler	117	59	147
Toplam	18.720		16.949
Köy Genel Toplamı	39.725		38.356
Merkez	79.145		
Genel Toplam	118.870		

ÇİZELGE 2

3.2. Yönetim Örgütü :

İçişleri Bakanlığına bağlı ve nüfusu 20.000'den fazla olan yerleşme merkezlerine ilçe denir. Lüleburgaz'da bir ilçedir. Köyler ise bağlı bulundukları ilçede görevli yetkili kuruluşlarla iş birliği halindedirler. Lüleburgaz ilçe merkezinde ilçeye bağlı köy ve kasabalarda oturan yurttaşların devletle ilgili sorunları devlet dairelerince çözülür. Devlet dairelerinin bulunduğu binaya Hükümet Konağı denir. Ayrıca Belediye kuruluşu vardır. Bu bakımdan ilçedeki yönetimi Devlet Yönetim ve Halk Yönetimi olarak iki bölümde incelemek gerekir.

a)Hükümet Yönetimi:

Lüleburgaz'da hükümeti temsil eden yetkili kişi kaymakamdır. Bugunku Kaymakam' A.Kernal Vardal'dır. Kaymakam bağlı bulunduğu ilin hükümet yöneticisi olan Valiye karşı sorumludur. Kaymakamın görevlerini kısaca şöyle özetleyebiliriz. İlçe sınırları içinde yaşayan halkın can ve mal güvenliğini sağlamak, devlet memurlarını denetlemek, yurttaşların devletle ilgili sorunlarını çözümlenektir. Kaymakamlık örgütüne bağlı Lüleburgaz'daki resmi daireler şunlardır:

1. Devlet Bakanlığına bağlı kurumlar: 1. Müftülük Dairesi, 2. Tapu Sicil Muhafaza Memurluğu, 3. Tapu ve Kadastro Müdürlüğü, 4. Tapu Fen Memurluğu.

2. Adalet Bakanlığına bağlı kurumlar: 1. Cumhuriyet Savcılığı, 2. Asliye Hukuk Hakimliği, 3. Sulh Hukuk Hâkimliği, 4. Asliye Ceza Hakimliği, 5. Tapulama Hâkimliği, 6. İcra Takip Dairesi Memurluğu, 7. Adliye baş katipliği,

3. İçişleri Bakanlığına bağlı kururnlar: 1. Kaymakamlık ve Yazı İşleri Müdürlüğü, 2. Nüfus Müdürlüğü, 3. Emniyet Amirliği, 4. İlçe Jandarma Birlik Komutanlığı 5. Özel İdare Memurluğu

4. Yerel Yönetim Bakanlığına bağlı kurumlar: 1. Lüleburgaz Belediyesi Başkanlığı

5. Maliye Bakanlığına bağlı kurumlar: 1. Vergi Dairesi Müdürlüğü, 2. Malmüdürlüğü

6. Milli Eğitirn Bakanlığına bağlı kurumlar: 1. Lise

Müdürlüğü, 2. Kız Meslek Lisesi Müdürlüğü, 3. Kepirtepe Öğretmen Lisesi ve Eğitim Enstitüsü Müdürlüğü, 4. Ortaokul Müdürlüğü, 5. Ticaret Lisesi Müdürlüğü, 6. Türkgeldi Teknik Ziraat Ortaokulu Müdürlüğü, 7. İlkÖğretim Müdürlüğü ve bağlı 44 Merkez ve Köy ilkokulları, 8. Halk Eğitim Başkanlığı, 9. Ahmetbey Lisesi Müdürlüğü, 19. Evrensekiz Ortaokul Müdürlüğü, 11. Büyükkarşıran Ortaokulu Müdürlüğü, 12. Kırıkköy Ortaokulu Müdürlüğü, 13. Hamitabat Ortaokulu Müdürlüğü.

7. Bayındırlık Bakanlığına bağlı kurumlar: Karayolları 1. Bölge 11. Şube Şefliği

8. Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığına bağlı kurumlar: 1.DSI. 11. Bölge şefliği, 2. TPAO 1. Bölge Başmühendisliği.

9. Köy İşleri ve Kooperatifçilik Bakanlığına bağlı kurumlar: 1.YSE 11. Bölge Md.

10. Ticaret Bakanlığına bağlı kurumlar: 1. Toprak Mahsulleri Ofisi, 2. Ticaret ve Sanayi Odası Başkanlığı, 3. Ticaret Borsası Başkanlığı.

11. Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanlığına bağlı kurumlar: 1. Devlet Hastanesi, 2. Hükümet Tabibliği, 3. Verem Savaş Dispanseri Baştabibliği, 4. Sıtma Eradikasyon Bölge Başkanlığı 5. Ana çocuk Sağlığı Merkezi Baştabibliği.

12. Gümrük ve Tekel Bakanlığına bağlı kurumlar: 1. Tekel Müdürlüğü

13. Gıda Tarım ve Hayvancılık Bakanlığına bağlı kurumlar: 1. Ziraat Mühendisliği, 2. Ziraat Odası Başkanlığı, 3. Zirai Donatım Kurumu şefliği, 4. Veterinerlik Müdürlüğü, 5. Türkgeldi DÜÇ Müdürlüğü, 6. Sarmısaklı TÜÇ Müdürlüğü, 7. Meteroloji Memurluğu.

14. Orman Bakanlığına bağlı kurumlar: 1. Orman Fidanlık Müdürlüğü.

15. Ulaştırma Bakanlığına bağlı kurumlar: 1. PTT Müdürlüğü, 2. DDY İstasyon Memurluğu.

16. Gençlik ve Spor Bakanlığına bağlı kurumlar: 1. Saha ve Tesisler Memurluğu.

17. Milli Savunma Bakanlığına bağlı kurumlar: 1. Askerlik şubesi Başkanlığı, 2. Hava Radar Mevzii Komutanlığı, 3. 65. Tümen Kumutanlığı ve bağlı birlikler.

18. Türkiye Bankalar Birliğine bağlı bazı Resmi ve Özel Bankalar ve Müdürlükleri : 1. Ziraat Bankası Lüleburgaz ve Ahmetbey Şubeleri, 2. Türkiye İş Bankası Şubesi, 3. Yapı ve Kredi Bankası Şubesi, 4. Akbank Şubesi, 5. Şekerbank Şubesi, 6. Halk Bankası Şubesi, 7. Vakıflar Bankası Şubesi, 8. Garanti Bankası şubesi, 9. Türk Ticaret Bankası Şubesi, 10. Pamukbank Şubesi.

19. Kültür Bakanlığına Bağlı Kurumlar: 1. Sokullu Mehmet Paşa Kütüphanesi Memurluğu, 2. Çocuk Kütüphanesi Memurluğu.

b) Halk Yönetimi ve Lüleburgaz Belediyesi

1923 yılında kurulmuştur. İlk Kaymakam ve ilk Belediye Başkanı Şevket Ödül'dür. Bugünkü Belediye Başkanı Emin Halebak'tır. Belediye Başkanını halk seçer o nedenle yönetime halk yönetimi de denilir. Lüleburgaz Belediyesinde ilk kurulan teşkilât 1932 yılında Elektrik İşletmesi olmuştur. 1941 yılında Mezbahane ve Gazhane. 1963 yılında Su işletmesi sonradan birleştirilerek ESOS işletmesi adını almıştır. Ayrıca Otobüs işletmeciliği görevini de bu kuruluş denetler. 1972 yılında Soğuk Hava Depoları İşletmesi açılmıştır. Enerji sorunu Türkiye çapında kurulmuş olan Enterkonekte sisteme bağlanmakla çözülmüştür. Şehir elektrik abone sayısı hergün artmaktadır. Elektrik ve suyu olmayan ev yoktur. Lüleburgaz'ın en eski imar haritası 1942 yılında çizilmiştir. imar planı ise 1948'de yapılmış olup, 1972 yılında yeniden gözden geçirilmiş yeni değişiklikler eklenmiştir. Şehir yollarının çoğu imar edilmiş yeni yollar açılmış olup, anayolların asfaltlama çalışmaları yapılmıştır. Lüleburgaz belediyesi son yıllarda gelişen şehirle birlikte oldukça büyümüş olup, hizmetlerin daha çabuk hızlı yürütülmesi için kendi bünyesinde Yazı İşleri Müdürlüğü, Muhasebe ve Tahakkuk İşleri Müdürlüğü, Zabıta Müdürlüğü, Fen İşleri Müdürlüğü, ESOS İşletmeleri Müdürlüğü adı altında servis ve kısımları vardır. Lüleburgaz Belediyesi ekonomik

bütçesine göre ilçeyi güzelleştirmeye, sorunları en alt seviyeye indirmeye çalışmaktadır. Ayrıca sosyal ve kültürel etkinlikler düzenleyerek, halkı bilinçlendirme yolundadır. Belediye ve Lüleburgaz halkının yapacağı çok şeyler vardır.

4. İLÇEMİZİN GEÇİM KAYNAKLARI

4.1. Tarımı :

Lüleburgaz, Trakya'nın en düz alanı olan Ergene Havzası toprakları üzerinde yerleştiğinden doğal olarak tarımda son yıllarda gelişen makine ziraati ile birlikte oldukça gelişmiştir. Bölgede en çok tahıl ve Pancar ekilmekte, yer yer hayvancılık gelişmektedir. İlçe toprakları içinde kalan Türkgeldi D.Ü.Ç. ile Sarmısaklı T.Ü.Ç. çevrede çok verimli örnek olabilecek tarım çalışmaları yapmaktadır. Yine ilçenin toprakları üzerinde kurulu olan Orman Fidanlığı çevrenin ağaçlandırma gereksinimini karşılar.

Bölgenin en önemli tahılı sert Trakya buğdayıdır, ayrıca diğer hububat çeşitleride ekilirse de ekonomik değeri yoktur. Baklagillier önemli sayılabilir, ve yılda ortalama 200 hektar kadar alana ekilir. Endüstri bitkilerinden başta Ayçiçeği ve şekerpancarı ekimi gelir. İlçe sınırları içinde Büyükkarıştıran mevkiinde Trakya'nın ve Balkanların en büyük yağ fabrikası DOYSAN T.A.Ş. aittir. Ayrıca Lüleburgaz'da yılda ortalama (40.000) ton Tahıl, (25.000) ton baklagiller, (36.000) ton Endüstri bitkileri elde edilmektedir. Son yıllarda yine bazı köylerde modern hayvancılık ve sebzecilik gelişmektedir.

4.2. Ayçiçeği ve Önemi :

Yağ Sanayii:

Ayçiçeği bitkisi bir endüstri bitkisidir. Tohumundan bitki yağı çıkarılmaktadır. Ayçiçeği Trakya topraklarında ve özellikle Lüleburgaz'ın Ergene havzası topraklarını çok seven bir bitkidir. Bu nedenle Lüleburgaz'ın en önemli tarımı, ayçiçeği tarımıdır denilebilir.

Yaz mevsimi boyunca Lüleburgaz'a veya Trakya'ya gelenler dört bir yanında Ayçiçeği tarlaları ile kaplı olduğunu görür. Bölgesel adı ile (Gündöndü) veya (Ayabakan'da) denilen

Ayçiçeği üretimi her yıl daha da artmaktadır. Daha çok mevsim yağmurları ile gelişebilen bu bitki bazı yılların kurak gitmesi sonucu ürünü değişebilir. Ayçiçeği üretiminin artmasıyla Ayçiçeği yağı üretimi de artmaktadır. Lüleburgaz'da Büyükkarıştıran'da kurulmuş olan Doysan Yağ Sanayii Fabrikası, İstasyon yolunda Mehmetler Yağ Sanayii Fabrikası ve İstanbul yolu üzerinde Evrensekiz deresini geçince Kepirtepe yakınlarında Çiftlik Köylü Kardeşler PAKİŞ Yağ Fabrikası mevsimlik yağ işlemektedir. Ayçiçeği yağı yemeklerde kullanıldığı gibi, günümüzde margarin denilen katı yağların hammaddesini oluşturur. Bu nedenle önemli bir besin maddesidir. Ayçiçeği yağından geri kalan tortusu küspe diye adlandırılıp, hayvan yemi olarak kullanılır. Artan kabukları ve sapları ise yakacaktır. Ayçiçeği kuvvetli bir bitkidir. Sık sık ekilecek olursa tarlanın azotunu alır, toprağı fakirleştirir. Ancak son yıllarda kullanımı artan Suni Gübrelerin kullanımı ile hemen hemen her yıl Ayçiçeği ekilmektedir. Ayçiçeğinin yıllık üretimi kesin olarak verilemez. Çünkü, bu rakam hemen her yıl artmaktadır.

4.3. Hayvancılık:

Tarım gelişmesi ve ekilen toprakların genişlemesi sonucu meralar gün geçtikçe azalmaktadır. Bu yüzden Lüleburgaz ve çevre köylerin de hayvancılık yavaş yavaş eski önemini yitirmektedir.

Trakya'nın eti çok lezzetli olan saf kıvırcık koyunu Lüleburgaz ve çevresinde çok beslenir. Bazı köylerin gelirinin önemli bir kısmını bu canlı hayvan besiciliği sağlar. Lüleburgaz'da hayvancılığın korunması devletin elindedir. Türkgeldi DUÇ. tarafından beslenen damızlık büyük ve küçük baş hayvanlar üreticiye verilmekte ve bilhassa T.C. Ziraat Bankası hayvancılıkla uğraşan üreticiye kredi vermektedir. Lüleburgaz da hayvancılığın yan ürünü olan peynircilik mevcut beş mandıranın başlıca gelirini sağlar. Tam yağlı Trakya peyniri adı altında pazarlaması yapılan bu ürünü İstanbul pazarlarındaki önemli bir piyasa bölümünü karşılar. Bunun yanı sıra Kaşar Peyniri, Tereyağı, vb. gibi süt ürünleri de işlenir. Yılda ortalama 40 - 50.000 teneke Beyaz Peynir işlenir. Belediye'nin istasyon yolundaki modern soğuk hava depolarında toplanarak bekletildikten sonra bilhassa İstanbul ve çeşitli illere satılır.

4.4. Endüstri ve Sanayi :

Lüleburgaz Trakya'nın tam merkezinde olmasına karşın yıllardır bu konuda ihmale uğramıştır. İlçede Kamu İktisadi Teşekküllerine ait kurulu bir endüstri kolu yoktur. Bazı özel sektör yatırımları ile son yıllarda Büyükkarıştıran yakınlarında fabrikalar kurulmaktadır. İlçede küçük esnaf ve sanatkarlar toplumunun oluşturduğu bir küçük sanayi sitesi vardır. İlçe merkezinde ve köylerinde sayılabilecek önemde 1 Kremit - Tuğla fabrikası, 3 adet modern Un fabrikası, 4 adet yağ fabrikası, 5 adet mandıra vardır. Yine son yıllarda alınan bir karar gereğince Kırklareli ili yatırımı teşvik için az gelişmiş iller kapsamına alındığından Lüleburgaz'ın Büyükkarıştıran yöresinde Cam Sanayii, Kaset Sanayii, Döküm - İzabe Sanayii dallarında çok büyük (12) adet fabrikalar inşa edilmiştir. Bu fabrikaların bitimi ve diğer fabrikaların plânlanıp yapımı ile o yörenin çehresi oldukça değişmiştir. Bu da kaçınılmaz olarak ilçe merkezinde bir nüfus patlamasına neden olmuştur.

4.5. Ticaret Hayatı:

Lüleburgaz'ın Ticaret hayatı denince aklımıza Doç. Dr. Mehmet Uluç'un (1946) da yazdığı Trakya Ekonomisi kitabından alınan bir bölüm gelir. "Kendi kasaba ve köyleri arasındaki iç ticaretini hatta nazari esaslara dayanarak bile göstermek mümkün değildir. Bundan başka Lüleburgaz mevkiinin dış ticaretini de, bu ticaret Derniryolu, kamyon ve arabalarla yapıldığı için tam ve kesin olarak anlamak imkânsızdır. Halkın ürettiği Buğday, Mısır, Arpa ve Çavdarın ortalama üretim miktarı da kesin olarak söylenemez, zira bunlar bazen değişmektedir."

Tahıl ürünlerini her çeşidi üretilen ve bunlar içinde ekonomik değeri en yüksek olan ürünler Buğday, Ayçiçeği ve Pancardır. Bu ürünlerin değerini bulup pazarlanması için Lüleburgaz'da Ticaret Borsası vardır. Lüleburgaz bölge ticaretine daha ziyade Balkan kolları (transit ticareti) ile katılır. Sattığı mallar her çeşit tahıllar, Ayçiçeği, Şekerpancarı, Şekerleme, Yağ ve Beyaz Peynirdir. Dışardan aldığı mallar ki en büyük alım merkezi İstanbul'dur. Manifatura, Tuhafiye, Kırtasiye, Makine, Küspe, çeşitli gıdalar ve yakacak maddeleridir. Halk üretimini İstanbul ve çevre fabrikalara sevkederek gerçekleştirir.

Lüleburgaz'da ticaret hayatının en belirgin özelliği bankalardır. Bankaların yanı sıra Tarım Kredi Kooperatifleri, Yağlı Tohumlar Kooperatifi, Köy – Koop. Birlikleri Kooperatifleri ticaret hayatını dolaylı olarak etkilemektedir. Ayrıca son yıllarda hemen her köyde kurulan Kalkınma Kooperatifleri bazı önemli ürünleri pazarlayıp satmakta ve geliri doğrudan üreticiye aktarmaktadır.

5. İLÇEMİZDE ULAŞIM

5.1. Lüleburgaz'a Nasıl Gidilir:

Lüleburgaz ulaşım yönünden denilebilir ki Trakya'nın en şanslı yerleşim merkezlerinden birisidir. Gece ve gündüz karayolu ile her yöne gitmek çok kolaydır. İstanbul'a 158 km. uzaklıktadır. Bu yönü ile de İstanbul'un banliyösü sayılabilir. İlçenin tek fakat Trakya çapında tanınan Otobüs Şirketi olan Özlem Turizm her yarım saatte İstanbul - Çorlu - Lüleburgaz arasında karşılıklı direk seferler yapmaktadır. Bundan başka Avrupa'nın en işlek yolu sayılan E -5 Karayolu diğer bir adı ile Londra asfaltı Lüleburgaz'ın içinden geçmektedir. Yaz ve kış günün her saatinde binlerce karayolu taşıtının gidip geldiği çok işlek bir karayoludur. Lüleburgaz Trakya'nın en önemli kavşak noktasında bulunduğundan her yönü ile bağlantısı vardır. Ayrıca Lüleburgaz'ın dışından otoban yolu geçer. Edirne'den Ankara'ya kadar kesintisiz karayolu vardır. Yine İlçede 5 km. uzaklıktaki Durak Mahallesinden (İstasyon) Devlet Demiryollarına ait tarifeli trenler ile İstanbul - Edirne yönüne günün belli saatlerinde gidilebilir. Lüleburgaz bir kara ilçesi olduğu için Denizyolu ve Havayolu işletmeciliği yoktur.

5.2. İlçemizde Spor ve Lüleburgazspor :

Lüleburgaz'ın birçok özelliklerinin içinde en önemlisi spora karşı olan tutkudur. Cumhuriyet'ten beri ilçede özellikle futbol dalında birçok amatör takımlar kurulmuştur. Bunların içinde Lüleburgazspor'a renklerini vermiş iki takım bugün bile anımsanmaktadır. Bu takımlar Yeşil Beyazlı Yeşilova Gençlik ile Kırmızı Beyazlı Adalet Gençlik takımlarıdır. 1967 yılında bu iki güzide kulübün birleşmesinden Yeşil -Kırmızı formalı Lüleburgazspor kurulmuştur. Kurulduğu yıllarda 3. Ligin en iddialı takımlarından olan Lüleburgazspor 1972 - 1973 sezonunda 3. Lig Kırmızı Grup şampiyonu olmuştur. Ertesi sezon 2.

Lig Beyaz grubunda başarılı maçlar çıkarmasına rağmen maddi olanaksızlıklar nedeniyle ancak iki yıl 2. Ligde tutunabilmiştir. Lüleburgazspor son yıllarda yaptığı olumlu çalışmalarla tekrar şampiyonluğa aday olmuştur.

Ayrıca Lüleburgaz Lisesi ve Kepirtepe Öğretmen Liselerinin Türkiye çapında birçok spor dalında birincilikleri ve şampiyonlukları vardır. İlkokullar arası yarışmalarda da Kocasinan Basketbol, Emrullah Efendi ise Masa Tenisi ve Voleybol'da tüm olanaksızlıklara karşın Türkiye çapında yarışmalara katılmışlar ve başarılı sonuçlar almışlardır.

6. İLÇEMİZİN TARİHİ

6.1. Şehrin Tarihi Yeri ve Tarihsel Gelişimi :

Genel anlamda Lüleburgaz'ın Tarihi denince Trakya'nın Tarihini ve buna bağlı olarak Lüleburgaz'ın geçirmiş olduğu tarihi evreleri hatırlamak gerekiyor. Tarih öncesi çağlarda, Lüleburgaz'ın ne durumda olduğu henüz kesin belgelerle kanıtlanmadığından bilinmemektedir.

Fakat M.Ö. (4200 - 4000) yıllarında Trak kabilelerinden olan Odrislerin, bu yörede yerleştikleri sanılmaktadır. Lüleburgaz'ın içinde bulunduğu bölgeye ismini vermiş olan Traklar ilk zamanlarda göçebe hayatı yaşamış olup, zamanla buldukları verimli topraklara ve su kenarlarına yerleşmişlerdir. Tarih öncesi çağlarda yaşamış olan bu kavimler tüm Balkanlarda özellikle Bulgaristan, Makedonya, Yunanistan'ın yukarı bölgelerinde ve Türkiye'nin bugünkü Trakya bölgesinde uzun yıllar hakimiyet kurmuşlardır.

Bölgemizin ve Lüleburgaz'ın ilk kurucularından olan Traklar'ın Lüleburgaz ve yöresine de hakim oldukları zamanlarda yerleştikleri yerin adının ne olduğu kesin olarak bilinmemektedir. Bazı kaynak ve kitaplarda Bergule ismi geçmesine karşın bu ismin doğruluğu henüz belgesel olarak kanıtlanmamıştır. 1936 yılında Prof. Dr. Arif Müfit Mansel Başkanlığında ve Türk Tarih Kurumu öncülüğünde Lüleburgaz Umurça çifte höyüklerinde yapılan kazılarda Traklar devrinin yansıtan 200'den fazla değeri para ile ölçülemiyen tarihi Toprak, Cam ve Madeni eserler çıkmış olup, bugün bu kıymetli bulgular İstanbul Arkeoloji Müzesinde görülebilir.

M.Ö. 700 yıllarında Karadeniz'in kuzeyinde oturan İskitler, Trakya ve Lüleburgaz'ı ele geçirdiler. Bu tarihlerde, İran'da Pers İmparatorluğu bulunuyordu. Pers İmparatoru Darius (M.Ö. 513) te Anadolu'yu zaptederek, Trakya'ya geçti ve şimdiki Vize'de konakladı. O zaman küçük bir yerleşim merkezi olan Lüleburgaz Trakya Satraplığına bağlandı. Perslerin bu istilaları uzun sürmedi (M.Ö. 440) yılında Atinalılara yenilip, dağıldılar ve parçalandılar. Çok geçmeden tüm Trakya büyük bir Balkan devleti siyaseti güden Makedonya kralı II. Filip tarafından alındı. II. Filip'in ölümünden sonra yerine geçen oğlu Büyük İskender zamanında Trakya ve Lüleburgaz toprakları bütünüyle Makedonyalılar devrini yaşadı. Fakat Makedonya Krallığının Romalılar tarafından (M.Ö. 163) yılında yıkılması üzerine Trakya ve Lüleburgaz Romalılar devrine girdi.

M.Ö. 72 yılında Vize'de tüm Trakya'da Romalılar (Doğu Trakya Krallığını) kurdular ve uzun yıllar süren Romalılar hakimiyeti Lüleburgaz'da da başlamış oldu. Roma imparatorlarından Theodosius'un oğlu Arkadius (Arkadyus) zamanında gelişip büyüyen Lüleburgaz o zaman ki adıyla Arkadiyapolis olarak biliniyordu. Bir rivayete göre de Lüleburgaz M.Ö. 403 yılında bizzat Doğu Roma İmparatoru olan Arkadius tarafından kurulmuştur. Hatta şehir bir din merkezi görevi de yapmıştır.

Romalıların Batı ve Doğu olarak bölünmesiyle devlet gittikçe zayıflamış ve özellikle Doğu Roma (Bizanslılar) Batı Romalılarından kopmuşlardır. Batı Romanın yıldızı gittikçe sönüyordu. Kuzeyden inen Hunlular Roma İmparatorluğunun Batı Topraklarını yer yer ele geçirmişti. Doğu Roma ise daha düzenli ve refaktı. Ancak Gotlar Batı Roma İmparatorluğu'na baskı yaparken, Hunlar'da Doğu Roma İmparatorluğunu sıkıştırmakta gecikmediler. Tunadan inen Hunlar Trakya'ya doğru ilerliyorlardı.

Böylece Lüleburgaz, Doğu Roma (Bizans) devrindeki tarihi boyunca Balkanlardan inen tehlikelerin devamlı korkusu ve tehdidi altında kalmıştır. Hunların tehlikesinden sonra Bulgarlar, Avarlar ve Vizigotlar, Ostrogotlar ve en sonunda Haçlı seferleri ile tehdit edilen Bizans İmparatorluğu devrinde Lüleburgaz hep yakıldı, yıkıldı.

Batıda bunlar olurken, Doğuda Türkler Malazgirt Savaşı ile Anadolu'yu kendilerine yurt edindiler. Burasını Doğu Roma (Bizans) tan alıp Türkleştirdiler. Kurulan Türk beylikleri içinde Doğu Roma (Bizans) tehdit eden en küçük ve fakat en önemli beylik M.S. 1299 da Söğüt'te kurulan Osmanlılardır. Yıllar geçtikçe büyüyen Osmanlılar, birçok defa denizden olmak üzere Trakya topraklarına geçmişlerdir. Trakya'nın ve Lüleburgaz'ın Osmanlılar tarafından kesin olarak alınması Sultan I. Murat Hüdavendigâr zamanına rastlar.

Osmanlıların Lüleburgaz'ı alması ve Osmanlı Devrinde Lüleburgaz Orhan Gazi zamanında başlayan Trakya (Rumeli) fütühatı o kadar geniş ve önemli değildi. Trakya'nın tüm kıymet ve önemi Osmanlıların Avrupa yakasına yerleşmiş olmaları idi. Ancak bu durum doğrudan Trakya'nın zengin topraklarını kaybedeceğinden Bizans'ı telaşlandırdı.

Balkan devletlerinden Rumlar ve Sırlar Bulgarlarla iyi geçinemiyorlardı. Aralarında birçok siyasi çatışmalar doğmuştu. I. Murat ve ondan sonraki Osmanlı - Türk hükümdarları, Balkanların bu durumundan faydalanmasını bilmişlerdir. Özellikle 1. Murat tahta çıkar çıkmaz Rumeli (Trakya) fütühatına başlamıştır.

Rumeli fütühatı başlamadan önce Padişah I. Murat, Çandarlı Kara Halil Beyi Kazaskerliğe ve Lala Şahin Paşayı da Beylerbeyliğine ve Trakya Ordusu Başkomutanlığına getirdi. I. Murat'ın amacı Edirne'yi kesinlikle almaktı. İlk alınan şehir Gelibolu oldu ve oradan tüm Trakya fütühatına başlayan Osmanlılar Trakya'da önemli sayılabilecek kalelerden Çorlu - Misinli kalesini büyük bir çarpışma ile aldılar. Çorlu'nun alınmasından sonra Sultan 1. Murat ordusuyla Lüleburgaz Kalesine doğru yola çıktı. Hiçbir direniş görmeden (MS. 1361) yılında ilk kez Lüleburgaz'da Osmanlı devri başladı. Sultan I. Murat Ordusuyla Lüleburgaz'a Ege'nin kuzeyinden girdi. Burada Hacı İlbey ve Lala Şahin Paşanın kuvvetleriyle birleşerek, Edirne'nin alınması yolunda çok önemli kararlar aldılar. Edirne'nin alınması için ordusuyla birlikte Babaeski'ye doğru yola çıkan I. Murat, geride bıraktıkları Lüleburgaz şehri ve kalesinin yıkılmasını emretti. Ve böylece Lüleburgaz bir kez daha yıkılmış oldu, yıkılan Burgaz Kalesinin temelleri bugün bile ayaktadır.

Daha sonra Edirne ve Kırklareli Osmanlılar tarafından alındı, ve böylece Trakya'nın tümünde Osmanlı devri başlamış oldu.

6.2. Osmanlılar Devrinde Lüleburgaz :

Lüleburgaz'ın dolayısıyla Trakya'nın fethi tamamlandıktan sonra pek çok imar hareketlerine başlandı. Özellikle Kanuni Sultan Süleyman devrinde ve onun Sadrazamlarından olan Sokullu Mehmet Paşa zamanında Lüleburgaz'da hala bütün haşmetiyle ayakta duran Sokullu Mehmet Paşa Camii ve Külliyesi yaptırılmıştır. Mimar Koca Sinan'ın ölmez eserlerinden biri olan Camii'den başka Taşköprü, çiftehamamlar, Suyolları v.b. nice değerli eserler yapılmıştır. Osmanlı - Türk devrinde yüzyıllarca huzur ve sükun içinde gelişen Lüleburgaz ismini Bergos olarak tüm Osmanlı topraklarında duyulmuştur. Daha sonraki yıllarda da Lüleburgaz şehri Balkanlara ve Avrupa'ya giden Türk Orduları Komutan ve padişahlarının dinlendiği ve konakladığı bir merkez olmuştur. *Uzun* yıllar sonra Osmanlıların çöküş ve gerileme devrine girmeleri ile Trakya ve *Lüleburgaz* yeniden istilaları yaşamıştır. Böylece yüz yıllarca Evladi Fatihan topraklarında yaşayan Türkler acı günler görmeye başladılar. Tarihte Zayıflama Devri olarak bilinen bu tarihlerde Osmanlı İmparatorluğu Rumeli de küçülmeye başladı. Tepedelenli Ali Paşa olayında ve hemen arkasından Yunanistan olaylarının başlaması ile Balkanlarda ilk kez Osmanlılara karşı İslav İttihadi ve Ayaklanmalar başladı. Tarihin felaket yılları olarak yazdığı bu devir de tüm Balkanlar olduğu kadar Lüleburgaz'da çok acı günler geçirdi.

Bu acı günlerin ilk başlangıcı 1877 - 78 Osmanlı- Rus harbi olarak bilinen (93. Harbidir) bu harp, Türk tarihinin en büyük felaketlerinden biri oldu. Yıkılışı haber veren gerçek bir öncü rnahiyetindeydi. Bu yıkılışı Balkan Savaşı (1912 - 14) ile başladı ve Birinci Cihan Savaşı (1914 - 18) ile tamamlandı. Ancak Türk kaybı toprak kaybından ibaret kalmadı. Bin milyonun üzerinde göçmen, Bulgaristan'dan İstanbul'a doğru aktı. Anadolu ve Rumelinin her tarafına dağıldı. Bulgaristan'da nüfusun yarısını teskil eden Türkler, azınlık durumuna düştüler. Bundan böyle göçmen kabileleri, Türk Tarihinin karakteristik bir manzarası haline geldiler. Balkan Türklüğü, beş asırdır muhafaza ettiği Rumeli'den çekilmeye başladı. Bağımsızlık kazanan Balkan devletlerinden kalan Türkler, yabancı hakimiyeti altında

yaşamamak için, gördükleri büyük baskılarında tesiriyle, anavatanlarını terkettiler. 1877 - 78 Savaşı Plevnedeki gibi iki tarafın kahramanlık ve şövalyelik nezaketiyle geçmedi. Türk Ordularından başka, Balkanlarda yaşayan sivil Türkler kayba uğradı. Ayaklandırıdıkları Bulgarlar'la birlikte Ruslar şimdiki Bulgaristan'da yaşayan Türklere ve hatta Trakya'da ve dolayısıyla Lüleburgazda'ki Türklere çok eziyet yaptılar. Yeşilköy (Ayestafanos) antlaşması ile biten bu savaşta Osmanlılar Balkanlarda gerilediler.

6.3. Balkan Harbi (1912 – 14) ve Lüleburgaz :

Son 93 harbi yenilgisiyle kaynayan Balkan Devletlerini görmeyen Osmanlı İmparatorluğu meşrutiyet ilan etmişti. Ne içte ne de dışta esaslı bir siyaset takip edemedi. Son Osmanlı Hükümetleri içinde görüş ayrılıkları çoktu. Sadrazam İngiliz siyasetini, az sonra onun yerini alan bir diğeri Alman siyasetini takip ediyordu. Balkan Harbinden önce Osmanlı Hükümeti, Alman siyasetini takip ediyordu ama, Almanların müttefikleri olan, Avusturya – Macaristan ve İtalya, Osmanlı Devletinin alyhine bir tutum içindeydiler. Bunlardan büyük ihanet gördük. Temmuz 1878'de Avusturya orduları Bosna – Hersek vilayetimizi, 3 Ekim 1911'de de İtalya Trablugarb vilayetimizi işgal ettiler.

Bu arada Balkan Devletlerinin aleyhimize kurdukları ittifaklardan da haberimiz olmamıştı. Sırplar topraklarını Selanik yoluyla arazimizden geçirirken, Osmanlı Hükümeti buna göz yumdu. Rusyanın harp olmayacağı teminatına inanmıştık. Bundan başka Rusya, Avusturyaya karşı Osmanlı Devletiyle bir Balkan ittifakı kurmaya çalışıyor ve buna Türkleri zorluyordu. Nihayet Ekim 1912'de Karadağ, Osmanlı Devletine savaş ilan etti.

Balkanlarda böylesi bir kaynaşma sürüp giderken, Osmanlı Devletinde particilik kavgaları başlamış bulunuyordu. (İttihat ve Terakki) partisiyle (Hürriyet ve İtilaf) partisi arasında mücadele kızıştı. Particilik orduya da bulaştı. Subayların bir kısmı İttihatçı, bir kısmıda İtilafçı idi. Bunun büyük zararı oldu. Örneğin İttihatçı olan Rumeli kumandanının emrini dinlemeyen 3. Kolordunun İtilafçı kumandanı, Bulgar ordusuna yalnız başına saldırdı ve Kırklareli'nde bu ordunun perişan bir duruma dümesine, yenilmesine neden oldu. Bu durum savaşın sonucunu etkiledi. Ordu, Lüleburgaz'da da tutunamayarak Çatalca mevziine kadar çekildi. Bulgarlar İstanbul kapılarına

kadar dayandılar.

Balkan savaşının iki cephesi vardır. Batı ve doğu cephesi olarak ayrılmıştı. Lüleburgaz muharebesi batı cephesinde yapıldı. Savaş önce Edirne ve Kırklareli bölgesinde başladı. Sonra Osmanlı ordusu Lüleburgaz hattına çekildi, oradanda Çatalca'ya kadar çekilerek İstanbul'u savundu.

Lüleburgaz muharebeleri hakkında Bulgar Genel Kurmayınca yapılmış ve 1947 yılında Albay Murat Tunca tarafından Türkçeye çevrilmiş 3 ciltlik yüzlerce plan ve haritadan oluşan eserden söz edersek, Lüleburgaz – Pınarhisar hattındaki muharebelerden çok geniş bir şekilde bahsedildiği gibi Lüleburgaz'ın geçirdiği acı günler çok güzel anlatılmıştır. Binlerce şehit kanıyla sulanmış bu topraklarda Lüleburgaz – Karaağaç köyü boyunca tüm tepelerde günlerce top ve süngü sesleri yankılanmış, şiddetle taaruz eden Bulgar ordularına karşı en şiddetli ve kanlı savunma Lüleburgaz ve çevresinde verilmiştir. 29 Ekim 1912'de Bulgar ordusu Edirne Bayırı mevkiinden şehri işgal etti. Bu işgal sırasında Lüleburgaz şehri ve köyleri büyük acılar çektiler. 30 Mayıs 1913'te imzalanan Londra antlaşması ile bu acı bitmiştir. Bugün Emrullah Efendi ilkokulunun ana giriş kapısında asılı iki beyaz mermer üzerine yazılmış yazıları her Türk evladının okumuş olması gerekir.

6.4 Birinci Dünya Savaşı (1914 – 18) ve Lüleburgaz :

Balkan harbi faciasından sonra Rumeli'nin elden çıkması gibi büyük bir facianın yaşanmasıyla, particiliğin, iç kavgaların, hizipleşmenin zararı nihayet anlaşılır gibi oldu ve memleket bütünlüğü korumak, kaybedilen yerleri kurtarmak için vatan sathında bazı cemiyetler kuruldu. Ancak devrin hükümetinin aciz kalması yüzünden Balkan Savaşı felaketinin yaraları sarılmadan, Osmanlı devleti kendisini İttifak Grubu devletleri (Almanya, Avusturya – Macaristan) yanında İtilaf Grubu devletlerine (İngiltere, Fransa, Rusya) karşı Yavuz'un Sivastopol limanını bombalaması ile zamanın Milli Savunma Bakanı Enver Paşanın siyasi ihtirası uğrunda bir kez daha savaşa itildi. Birinci Dünya Savaşı tam 4 yıl sürdü ve bu yıllarda Osmanlı Ordularının en büyük ve en şanlı destanı Çanakkale Savaşlarında Büyük Kurtarıcı Mustafa Kemal Atatürk tarafından Anafartalar'da, Dumlupınar'da yazıldı. Bu acı günlerde Çanakkale'de patlayan top sesleri Lüleburgaz'dan bile duyuldu.

Binlerce, yüz binlerce vatan evladı bir kez daha vatan uğrunda şehit düştü. Fakat mağlup olmadık. Ancak müttefikimiz Almanya'nın yenilmesiyle 30 Ekim 1918'de imzalanan Mondros Antlaşmasıyla yenik sayıldık. Böylece Avrupalıların Hasta Adam dedikleri Osmanlı İmparatorluğu fiilen çökmüş oldu. Mondros Antlaşmasıyla cephelerde yapamadıklarını, kazanamadıklarını Türk topraklarını masa başında düşmanlarımız paylaşmışlardır. Boğazlara el konulmuş, Osmanlı Orduları Kayıtsız şartsız yenik sayılmış ve asırlardır Türk kokan Anadolu ve Rumeli düşmanlarımızca paylaşılmaya başlamıştır. Bu paydan Trakya ve Lüleburgaz Fransızların eline geçmiştir. Daha sonra Yunanlılarla yaptıkları anlaşma ile Trakya'yı Yunanlılara vermişlerdir. Bunu fırsat bilen Yunanlılar Tekirdağ – Ereğli yöresi denizden asker çıkartarak Trakya'yı fiilen işgal etmeye başlar.

6.5 Kurtuluş Savaşı (1919 – 1922) ve Lüleburgaz :

Asırlardır özbeöz Türk olan Trakya'yı Rumlaştırmak, ve kendi topraklarına katmak istemesi nedeniyle Trakya ve Lüleburgaz Balkan Savaşının ardından ikinci kez çok daha korkunç ve eziyet dolu günler yaşadı. Yunanlıların bu davranışı Trakya ve Lüleburgaz'lı yurtsever, aydınları bir araya topladı. Doğu Trakya'nın işgaline tepki yaratmak üzere (31 Mart – 7 Nisan 1920) tarihleri arasında önce Lüleburgaz Kongresi yapıldı. Lüleburgaz'da Şevket Ödül Bey, Murat Bey, Salih Cevher Bey ile Kırklareli'nden Şevket Dingiloğlu katıldılar. Ayrıca Tekirdağ 55. Tümen Komutanı Cafer Tayyar Bey'de toplantıya başkanlık ettiler. Denilebilir ki Lüleburgaz Kongresi Trakya'da Kurtuluş Savaşının başlatılmasını işleyen ilk toplantıdır.

Bu tarihi kongreden hemen sonra (9 – 13 Mayıs 1920) tarihleri arasında Edirne'de Trakya Kongresi yapılmış ve Trakya – Paşaeli Müdafaa Heyeti Osmaniye'si oluşmuştur. Her iki kongrenin de amacı işgal altında bulunan Trakya topraklarını Yunanlılardan kurtarmak, gerekirse silahlı direnişte bulunmak ve Ankara'da kurulan Yeni Türkiye Cumhuriyeti ve Onun kurucusu Atatürk'le beraber çalışmaktır. Lüleburgaz'ı mesken edinen Yunan taburunun çevresini nasıl huzursuz ettiğini o günleri yaşayan bugün pek azı hayatta kalmış Lüleburgaz'lı yaşlılardan dinleyebiliriz. Ayrıca Atatürk'ün Söylevi'nde ve yine

Trakya'da Milli Mücadele eserinde, çok geniş anlatılan İstiklal Savaşı günleri bugün bile anlatılır.

Edirne'de toplanan Trakya kongresinden sonra olaylar hızla gelişti ve birçok değişiklikler oldu. Yunanlılara karşı direniş hazırlıklarına devam edildiği bir sırada Yunanlılar 20 Temmuz 1920'de Trakya'ya çıkardıkları askerlerle Türk Kuvvetlerine saldırıya geçti. Cafer Tayyar Paşa komutasındaki Trakya Ordusu çember altında bulunduğu Anadolu ile ilgi kuramadı ve dağınık bir şekilde çok geniş cephede az silah ve mühimmat yüzünden beklenmedik bir şekilde yenilerek, dağıldı. Bu savaşın en büyüğü Büyükkarıştıran ovasında oldu. Türk ordusu çetelerden oluşmuştu, ve bir çete savaşı yapıyordu. 3. günde Karamusul hattında savunmada kalan Türk birlikleri akşama doğru Lüleburgaz'a çekildi. Burada da fazla kalamayan birlikler Babaeski'ye geçtiler. Durum her haliyle perişandı, bir yandan çekilen kuvvetlerimiz öte yandan girdikleri kasaba ve köyleri yakıp yıkan kahpe Yunanlı Rumlar çok geçmeden Lüleburgaz'ı da kana boyadılar. 20 Temmuz 1920'de Trakya savaşı kaybetmiş oldu. Türk ordusu dağıldı, çoğu birlikler o zaman sözde dostumuz olan Bulgaristan üzerinden Anadolu'ya geçtiler. Cafer Tayyar Paşa da esir düştü. 10 Ağustos 1920 Sevr anlaşması ile Yunanlılar Trakya'yı iyice parsellediler. Artık Trakya'nın ve Lüleburgaz'ın bir kez daha karanlık ve kötü günleri başlamıştı. Bu günler Büyük Kurtarıcı Mustafa Kemal'in Yunanlıları İzmir'de denize döktüğü güne kadar sürecektir. Anadolu'da kesin olarak yenilen Yunanlılarla 11 Ekim 1922 tarihinde imzalanan Mudanya Anlaşması ile Edirne dahil, tüm Trakya ve tabii Lüleburgaz da 30 gün içinde Ankara'da yeni kurulan TBMM hükümetine geri verilecekti. Bu anlaşmaya göre ilk önce İstanbul'u alan Türk kuvvetleri sırasıyla ve tek tek tüm Trakya şehir ve kasabalarına tekrar Türk Bayrağı çektiler. 8 Kasım 1922 tarihinde İstasyon mevkiinden şehre giren kahraman ve muzaffer Türk Ordusunun subay ve erleri bir Cuma günü doğruca yıkılmış olan Hükümet Konağına giderek, bayrak çekmişler ve şehri iki yıllık işgalden kurtarmışlardır. O günden beri 8 Kasım'lar Lüleburgaz'ın Kurtuluş Bayramı olarak kutlanır. Bize bu günleri armağan eden başta Büyük Kurtarıcı Atatürk'e ve Onun silah arkadaşlarına bir kez daha rahmet ve minnet diliyoruz.

6.6 Türkiye Cumhuriyeti ve Lüleburgaz :

Yurdumuz ve bu arada Trakya'nın kesin olarak düşman işgalinden temizlenmesi üzerine yeniden kurulan genç Türkiye Cumhuriyeti'nin (29 Ekim 1923) sınırları içinde kalan Lüleburgaz, Cumhuriyet devrinde çok çabuk ve yeniden imar edilmeye başlanmıştır. Geniş caddeleri, yeniden kurulan mahalleleri ve yıldan yıla artan şehir merkezinin nüfusuyla, Kırklareli iline bağlı bir ilçe merkezi olmuştur. Zaman zaman bağlı olduğu ilin nüfusunu geçen ve Türkiye'de mevcut 82 ilin 31'inden fazla nüfusa sahip Lüleburgaz, Trakya'nın tam merkezinde bulunması ve çok verimli Ergene ovası topraklarında kurulmasından büyük yarar görmüştür. Uzun yıllar Trakya'nın üçüncü büyük yerleşme merkezi durumunda olan ve 1950 yıllarında Ergene vilayeti olması düşünülen Lüleburgaz son 50 yıldan beri tarihte önemi olan bir çok gelişme ve yeniliklere öncelik etmiş olup, her alanda bir kalkınma ve sosyal etkinlikler ve nüfus yönünden çok hızlı gelişen bir merkezdir. Özellikle 1970'ten beri hızlı ve modern bir kentleşme süreci geçiren Lüleburgaz gelecekte Trakya'nın en güzel kent merkezlerinden birisi olacaktır.

6.7 Tarih Bize Diyor ki...

1062 (1650) yılının Ramazan ayında sadrazamlıktan azlolunmuş, Melek Ahmet Paşa ile Özü Vilayetine ve ilk olarak Rumeli'ne Seyahatimiz adı ile kaleme aldığı Lüleburgaz'ı tanıtıcı bilgileri bugünkü sadeleştirilmiş diliyle okuyan Evliya Çelebi Seyahatnamesinden anlaşıldığı üzere Lüleburgaz şehri asırlardan beri uğrak bir yol üzerinde olması nedeniyle bir mesire ve dinlenme merkezi olmuştur. Bugün Evliya Çelebinin anlattıklarından tahminen 329 sene öncesinin Lüleburgaz şehrinin anlatılan tarihi eserlerinden yalnızca Sokullu Mehmet Paşa Camii ayakta durmaktadır. Diğer tarihi eserler ise yüzyıllar boyu koruyamadığımız diğerleri gibi çeşitli nedenlerle yıkılmıştır. Bugün bile değerinden ve güzelliğinden bir şey kaybetmeyen, canlı bir tarih abidesi olarak ayakta duran Sokullu Camii ve Külliyesi maalesef yer yer bakımsızlıktan çökmüştür. Gelecek kuşaklar bunları yaşatmak e yıkılanların yerlerine daha büyüklerini yapmakla yükümlüdürler. Tarih bize diyor ki : "Yapılanı yıkmak değil, yaşatmak önemlidir." Yine eski bir Çin atasözü ise : "Ya bir eser bırak, ya da bir kitap yaz" demektedir. Bizlere düşen görev, bundan böyle çok daha iyisini

ve güzelini ortaya koymaktır. Tek başına bir tarih olan Lüleburgaz'ı kuşaktan kuşağa tanıtmak bizden sonrakilerin ilk görevidir. Son sözü Hz. Muhammed'in bir hadisyle bağlıyorum. "Evlad, Hayrat, Eser."

6.8 İlçemizde Kültür Hayatı, Turizm ve Folkloru :

Lüleburgaz Türkiye'de Milli Eğitim ve Kültür alanında gelişmiş sayılı ilçelerimizden birisidir. Okulsuz, yolsuz, ışıksız köyü yoktur. Hatta bazı köylerde 2 okul, 2 camii vardır. Okur – yazar oranı olarakta yapılan istatistiklere göre İstanbuldan sonra Kırklareli içinde 2. sırayı aldığını görüyoruz. Hemen hemen %99'u bulan bu oran son yıllarda % 100'e ulaşmıştır. Lüleburgaz folklorü tamamen Trakya folklorunun içinde düşünülür. Bir bakıma bu yörenin hepsi birbirine benzese de Lüleburgaz'ın kendine özgü yaşayan folklor örnekleri de vardır. Bunlar arasında yer alan Dügüncübaşı karşılaması, Ahmetbey çiftetellisi, Zigoş, Dere Geliyor Dere türküsü, Ah Tren Kara Tren türküsü, Kabadayı, Kasap oyunları köy düğünlerinde hala çalınıp söylenmektedir. Bu konuda son yıllarda Milliyet Liselerarası folklor ve müzik yarışmalarına katılan Lüleburgaz folklor ekibi çok güzel örnekler vermişlerdir.

Turizm anlayışına gelince Lüleburgaz bu konuda henüz yeterince gelişmiş bir belde değildir dersek doğru söylemiş oluruz. İlçede mevcut tarihi ve turistik eserler bakımından Trakya'nın Edirne'den sonra en zengin ilçesi olmasına karşın şimdiye kadar bir müze kurulmamış olması nedeniyle Lüleburgaz topraklarında yapılan kazılardan çıkartılan yüzlerce çok değerli arkeolojik bulgular İstanbul ve Edirne müzelerinde teşhir edilmektedir.

Ayrıca Lüleburgaz'da mevcut konaklama tesisleri ve yemek yenilecek lokantaların sayısı günümüz de yeteri kadar mevcuttur. Fakat çevremizde bulunan diğer yerleşim yerlerine göre turizm geri planda kalmıştır. Bunun sebeplerinden biri ilçemizde etkinliklerin olmayışıdır. Örneğin Edirne'de Kırkpınar güreşleri, Tekirdağ'da Kiraz Festivali, Babaeki'de Tarım Festivalleri yapılmaktadır. İlçemizde bu tip etkinlikler olmadığından dolayı Turizm geri plandadır. Şimdilik Turist kalıcı değil geçicidir. Yerel yönetimlerin yapacağı çalışmalarla ileride ilçemizin bir turizm kenti olması sağlanabilir.

a) Lüleburgaz İlçesinin Örf ve Adetleri :

Lüleburgaz'ın sosyal yapısı incelenirken şu hususu göz önünde bulundurmak gereklidir. Lüleburgaz adet, anane, gelenek ve aile yapısı bakımında ayrı değil, Trakya ve Kırklareli çapında bütünlük arzeder.

Bugünün zikre değer en önemli örf ve adetleri köy düğünleridir. Düğünler ekseriya 2 gün sürer. Kına gecesi düğünün en etkili ve en eğlenceli gecesidir. Kına gecesi bütün kadınlar kız evinde toplanır. Gelin kız, bir odada hazırlanır. Bu arada çeşitli türküler söylenir. Kıza kına yakılır. Bu kınadan evlenme çağına gelmiş kızlarda sürünürler. Gecenin geç vaktine kadar türküler söylenir. Ve evin içinde veya avlusunda bütün kadınların oyun bilenleri oyun oynarlar.

b)Lüleburgaz İlçesinin Halk Türküleri :

Kızılıcıklar Oldu mu?

Kızılıcıklar oldu mu
Selelere doldu mu
Gönderdiğim çoraplar
Ayağına oldu mu

Mendili eline
Mendil verdim geline
Kara kına yollamış
Yar benim ellerime

Kızılıcık dalı mısın
Gönlümün malı mısın
Söyle bana sevdiğim
Benden sevdalı mısın

Mendili eline
Mendil verdim geline
Kara kına yollamış
Yar benim ellerime

Dere Geliyor Dere

Dere geliyor dere yalelel, yalelel
Kumunu sere sere yalelel lim
Al beni götür dere yalelel, yalelel
Yarimin olduğu yere yalelel lim

Amanın aman aman
Zamanın zaman zaman
Bizim düğün ne zaman yalalel lim

Armut dalda bir iki yalelel, yalelel
Sayın bakın oniki yalelel, yalelel
Onikinin içinde yalelel, yalelel
Benimkisi birinci yalelel, yalelel

Amanın aman aman
Zamanın zaman zaman
Bizim düğün ne zaman yalalel lim

Haticem

Kaynar kazan taşmaz mı
Ay akşamdan aşmaz mı
Merak etme nazlı Haticem
Ayrılan kavuşmaz mı

Dağlar dağladı beni
Gören ağladı beni
Ben buradan gidiyorum Haticem
Sevdan bağladı beni

Kına Türküsü

Vurun gelinin kinasına
Aylesin dursun anası
Vurun gelinin kinasını
Aylesin dursun anası
Atladım geçtim eşiği
Hani ya bu gelinin döşeği

Şen olsun dayle şen olsun

Hani ya bu gelinin kaynanası
Aylesin dursun gelin anası
Atladım geçtim urganı
Hani ya bu gelinin yorganı

Şen olsun dayle şen olsun
Ağlasın dursun gelin anası

Lüleburgazdan Derlenen Bir Türkü

El üstünde sazım var
Sana iki sözüm var
Söylemeye sıkıldım
Ablanda gözüm var

Elma attım nar geldi
Mendil cebe dar geldi
Yarım Korede ölmüş
Akşam künyesi geldi

Bir Köyde Söylenen Manilerden Örnekler...

Alacaoğlu yolları
Akşamüstü serinler,
Verdin bana bir sevda
Günden güne derinler

Alacaoğlu yolları
Dönüm geliyor dönüm,
Bana yardan ayrılmak
Ölüm geliyor ölüm.

Alacaoğlu köyü minaresi
Yapılıp, yıkılıyor.
Gönder yarım resmini,
Çok canım sıkılıyor.

Ufacık kuş üzümü
Dinle yarım sözümü
Dinlemezsen sözümü,
Göremezsin yüzümü

Masa üstünde koku

Al Şu mektubu oku
Seni sevdim seveli
Gözümde yoktur uyku

Karpuz kestim kan gibi
Uzadı urgan gibi
Yarım askere giderken
Ağladım kızan gibi

Urbalar dize kadar
Gel yarım bize kadar
Sana çorap öreyim,
Topuktan dize kadar

Motor geliyor motor
Motorun bacası yok,
Kalkmış beni istiyor,
Pantolonun paçası yok.

c) Lüleburgaz İlçesinin oyunları :

Folklor, toplumların milli kisve ve tezahürlerinin tarihten gelme bir olağanıdır. Toplumun milli bünyesindeki karakter özelliği o toplumun folklorunda saklıdır. Folklor, müzik gibi örf ve adetler gibi toplum kökünün en besleyici damarlarındanır.

Lüleburgaz İlçesinin Halk Oyunlarının Özellikleri:

1. Hemen hemen her oyun ağır ve tempolu hareketlerle başlar. Ve süratli bir şekilde sona erer.

2. Oyunlar el ele veya eller tutuşmadan oynanır. Sülüman ağa ve kabadayı oyununda kollar yukarı doğru açılır. Oyun biterken hep beraber tempolu bir şekilde indirilir.

3. Oyunlar çift davul ve çift zurnayla oynanır. Birinci zurna melodiyi çalar, ikinci zurna ise devamlı olarak dem tutar.

d) Giysileri

Milli oyun Kıyafetleri :

Cepken ve Cebeden : Cepkenin kolları kapalı, cebedenin ise açıktır. Cepkeni yaşlılar, cebedeni gençler giyerler.

Potur : Üzerine gaytanla işlemeli parçalarında bağlar vardır. Yaşlıların giydiği potur çift taraflı, gençlerin giydikleri ise tek taraflıdır.

Yemeni : Tulumbacı tabir edilen bir yemeni şeklidir.

Kuşak : Daha ziyade dokuma olan kuşaklar kullanılır.

Gömlek : Yakasızdır. Önde çok miktarda düğmeleri vardır. Daha çok beyaz kullanılır.

e) Folkloru :

Lüleburgaz'da Oynanan Oyun Çeşitleri :

1. **Hanım Ayşem:** Batı Trakya Türklerinin yöremize göçleri sırasında getirilmiş, bir gencin sevgilisine yaklaştığı türkünün kıvrak hareketlerinde alınmıştır. Kızlı, erkekli oynanır. Sağlı, sollu ayak sallama ve sekme hareketiyle oyun başlar. İlk önce ağır olarak yapılan hareketler davulun temposuyla hızlanır. En hareketli zamanda ekip başının vereceği işaretle oyun biter.

2. **Zigoş :** Oyuna göre ismi verilmiştir. Lüleburgaz çevresinde düğünlerde eskiden beri oynanmaktadır. Oyun umumiyetle altı kişiyle oynanır. Elde mendiller vardır. Ekip başı mendilini sallayarak "Hoydebree" narasıyla oyunu başlatır. Oyun ilk önce adımlar içe basmak suretiyle ağır hareketlerle başlar. Böyle devam ederken oyun hareketlenir. Oyunun en hareketli zamanında ekip başının vereceği işaretle davulun vuracağı bir tokmak sesiyle oyun biter.

3. **Drama Karşılması :** Çift davul, çift zurna eşliğinde oynanır. Yine altı erkek karşılıklı olarak sıraya geçeler. Elde mendiller vardır. Eller kalçaya konur. Ekip başının vereceği işaret ile kimi oyuncular hafif bel kırarak omuzlarını da oyunun baş tarafına çevirme k suretiyle oyun başlar. İkinci bir işaretle yine tempolu olarak sıralar karşılıklı olara geçiş yapar. Dönüşler ekip başının işaretiyle yapılır. Oyun hareketlendiği zaman sağlı sollu çökmeler başlar. Ekip başının vereceği işaretle sona erer.

4. **Kabadayı** : Bu oyunun kulaktan bir melodisi vardır. Oyuncular kolkola tutunurlar. Oyun ağır adımlarla başlar. Sıra halinde dönme ve çökmeler vardır. Kabadayı oyunun sonunda Ahmet oyununa geçiş yapılır. Oyun çok hareketli olarak sona erer.

5. **Eski Kasap** : Oyun havasının sözleri olmamakla beraber melodisinin kendine has bir özeliği vardır. Oyun havası öteden beri kulaktan dolma olarak çalınmaktadır. Erkek oyuncular kolkola tutunur. Zurnanın çalacağı ve davulun vuracağı tempoyla oyun ağır hareketlerle başlar. Ekip başının vereceği işaretle tüm oyuncular birlik ve beraberlik içinde çift makas atarlar. Oyun yine başlangıçta olduğu gibi devam eder. İkinci defa çift makas yapıldıktan sonra oyun hareketlenir. Verilen işaretle üç stop yapılarak düz ve muntazam sıra halinde oyun sona erer.

6. **Sülümanağa** : Kız, erkek karşılıklı ve mendille oynanan çok sevilen bir oyun şeklidir. İnce çalgı tabir edilen klarnet, keman, cümbüş, darbuka ile de oynanırsa da yurtiçinde çift davul ve çift zurnanın çaldığı melodi ile oynanır. Tatlı ve hareketli bir melodisi vardır. Karşılıklı kızlı, erkekli sıraya geçilir. Mendiller önde gergin tutulur. Ekip başının vereceği işaretle oyun başlar. Sağa ve sola gidişlerle vucut yarım dönüş yapar. Vucudun dönüşüyle beraber mendilde o tarafa götürülür. Oyun çok hareketlendiği zamanda ekip başının vereceği işaretle oyun sona erer.

7. İLÇEMİZİN TARİHSEL ESERLERİ

7.1.a) Lüleburgaz'ın Tarihi Eserleri :

Bir çok medeniyetlerin geçiş yolu üzerine kurulan Lüleburgaz şehri tarihi eserler bakımından Trakya'da Edirne'den sonra en zengin ve güzel eserlere sahiptir. Ancak bunlardan bazıları yılların ihmaline uğramış olduğundan yıkılıp gitmiştir. Bugün ayakta kalabilenlerde çok bakımsız ve yetersizdir. Tarih boyunca her devri yaşamış Lüleburgaz Şehrindeki tarihi eserler daha çok Trak, Roma, Bizans, Osmanlı ve Cumhuriyet devrinde yapılanlar olarak sınıflandırabiliriz.

Trak Devri Eserleri : Höyükler : Şehrin kuzey – doğusunda Omurca köyü mevkiinde Omurca tepeleri diye bilinen çifte höyükler Lüleburgaz'ın Traklar devrini yaşadığını kanıtlayan yaşayan belgelerdir. 1936 yılında Prof. Dr. Arif Müfit Mansel'in başkanlığındaki bir heyet tarafında yapılan bir kazıda Trak mezarları bulunmuş olup, bu mezarlardan çıkan kıymetli 200 parça cam ve madeni süs eşyaları İstanbul Arkeoloji müzesinde bulunmaktadır.

Roma Devri Eserleri : Kale : Romalılar devrinde yapılan Lüleburgaz Kalesi uzun yıllar şehrin koruyuculuğunu yapmıştır. Şehrin Taşköprü civarında Dere mahallesi sınırları içinde kalan bu tarihi kaleden bugün sadece kalın bir duvar kalmıştır. Lüleburgaz şehrini Bizanslılardan alan Gazi Murat Hüdavendigâr Çorlu Misinli kalesini yaptığı bir savaştan sonra alınca Lüleburgaz Kalesi üzerine yürüdü. Ancak şehre geldiğinde kale kapılarını açık buldu ve Lüleburgaz'ı savaşız aldı. Buradan Edirne'ye hareket ettiğinde şehrin kalesinin yıkılmasını istedi, işte o gün yıkılan kale duvarlarından bugün bahçe içinde kalmış 3 – 5 metre yüksekliğinde bir bölüm sağlamdır.

Osmanlı Devri Eserleri : Sokullu Mehmet Paşa Camii : Lüleburgaz'ın bugün bile hayranlıkla izlenen en büyük tarihi eseri olan Sokullu Mehmet Paşa Camii kubbe altındaki kitabesinden anlaşıldığı üzere Hicri 977, Miladi 1564 yılında Mimar Koca Sinan tarafından yapılmıştır. Tek kubbeli 16 – 20 metre ölçülerinde büyük bir yapıdır. Önünde çifte son cemaat yeri ve geniş bir avlusu vardır. Avlunun üç bir yanına revaklar ve medrese odaları sıralanmıştır. Avluya 3 yönden giriş vardır. Selimiye camii'nin küçük bir örneği sayılan bu camiiye ek olarak diğer külliye eserleri de yapılmıştır. Cami ile aynı tarihte yapılan minare, 1328 yılında olan zelzele afetinde yıkılmıştır. Balkan harbinde de Bulgarlar kalın tel hatlarla mandalara çektirerek bu zarif minareyi yıktırmışlardır. Yıkılan yere direkler takip çan yerleştirerek kilise olarak kullanmışlardır. Uzun yıllar yıkık duran minare 1932 yılında Büyük Atatürk'ün emriyle onarılmış bugünkü haline getirilmiş.

Şadırvan : Cami ile aynı tarihte üstü açık olarak yapılan şadırvan, sonradan kapatılmıştır. İnce ve zarif işlemelerdeki renkler hala canlı olup yakın tarihte yeniden onarılmıştır.

Çifte Hamamlar : Sokullu Mehmet Paşa Camii Külliyesinden sayılan Çifte Hamamlar da Mimar Kocasinan'ın eseridir. Kadın – Erkek olmak üzere iki kısımdır. Yapılışı itibarıyla Osmanlı devrinde yapılan hamamlar içersinde en büyük ve güzeller arasındadır. 340 seneye yakın işletilen bu hamam 1935 yılında Evkaf bakamadığından şahısların eline geçmiş olup, aynı tarihte bir kubbesi belediye reisi tarafından yıktırılmıştır. Uzun yıllar harabe halinde duran bu güzelim bina bugün depo veya çeşitli esnafların mülkiyetine geçmiştir.

Kervansaray : Bugün yerinde taş taş üstünde kalmayan bu değerli yapıda tarihe sahip çıkmasını bilmeyen biz insanlar tarafından yıktırılmıştır. Üzülerek söylemek gerekiyorsa Lüleburgaz şehri çok talihsiz ve ilerisini görmeyen bir belediye reisinin yapmış olduğu acı tahribatın izlerini bugün bile taşımaktadır. Sözde hizmet yapıyorum diyerek yüzlerce yıllık külliyenin en güzel eserlerinden sayılan Kervansaray'ı temellerine dinamit koyarak yıkmıştır. Bugün Kubbealtı denilen yerdeki kapısından girilen yüzelli odalı harem kısmı, at ve dev ahırları bulunan bu yapının güzelliğini Evliya Çelebi Seyehatnamesi'nden alınan cümlelerle tanımlıyoruz : “Kapısında Hidainin tarih düşürdüğü bu hanın batısında vezirler ve vekiller, ayan ve kibar için avlusu, divan yeri, yüzelli odası, hamamı, kileri ve mutfığı olan büyük büyük bir saray vardır ki, övülmesinde dil aciz kalır. Bu binanın hepsi Sokullu Şehit Mehmet Paşa'nın olup tamamen kagirdir. Sarayın demir kapısının üzerindeki beyaz mermerde Karahisarlı'nın yazısıyla şu tarihi mısra yazılıdır. “Bu Karban Saraya gelenler hep oldu revan”

Su Yolları : Sokullu'nun şehre su getirmek için Mimar Koca Sinan'a yaptırdığı su yollarından 1921 yılına kadar faydalanılmış sonrada suları kireçli bulunduğundan vazgeçilmiştir. Bugün temel kazıları nedeniyle harap olmuş bu su yollarının benzerini yapmak mümkün değildir. Suyun şehre 4 km uzaklıktaki Kavak mevkiinden getirildiği bilinmektedir.

Taşköprü : Kaynarcadan doğan Lüleburgaz deresi üzerinde 1564 senesinde Ayvalık'tan getirilen 900 işçi ve ustaya yaptırılan Taşköprü'nün ustası ve mimarı yine Mimar Sinan'dır. Eski haliyle daha gözde iken 1936 yılında yapılan asfalt çalışmaları sırasında baş tarafları düzeltilerek bugün ki haline getirilmiştir.

Zindan Baba Türbesi : Zindan Babanın tarihi hakkında kesin bir bilgi yoktur. İçinde bir mezar vardır. Bizanslılardan kalma olduğu da rivayet olunur. Daha sonraları saat kulesi olarak tanınmış, bu saat yakın tarihe kadar çalışmıştır, saatin bağlı olduğu büyük bronz çan geçtiğimiz yıllarda belediyenin ardiyesinden kaybolmuştur. Tarihi değerinin yanı sıra maddi değerinin de olduğu bilinen bu çanın satılığı söylenmektedir. Yakın tarihimize kadar tüm çevre köylerden bile duyulan bu saat yeri hala görülebilir. Zindan baba türbesi hakkında halk arasında bilinen iki söylenti vardır: 1. Türbedeki mezarın Gazi Evrenos Beyin bayraktarı olduğu ve türbenin Çelebi Sulatan Mehmet devrinde yapıldığı rivayet olur. 2. İdama mahkum edilen biri buraya hapsediliyor, tam asılacağı gün ortaya çıkan birisi gerçek suçlu olduğunu itiraf eder, idam durdurulur. Ertesi gün asmaya geldiklerinde kapı açıldığında kendisi ölü bulunur. Yapılan araştırmada bu şahsın suçsuz ve alim bir kişi olduğu anlaşıp oraya defnedilir.

Kadı Ali Camii : Çelebi Sultan Kumandan Gazi Ali Bey tarafından yaptırılmıştır. Hicri 1158 yılında Ahmet kızı Ayşe ve Mehmet kızı Fatma isminde iki kadın tarafından tamir ettirilmiş. Eski gazi Ali Bey Camii olan adı zamanla bahçesinde yatan Kırkkadı mezarları bulunduğundan Kadı Ali Camii'ne dönmüştür. 93 harbinde yani Balkan Savaşında Bulgarlar tarafından top ateşi ile tahrip edilmiştir. Daha sonra ki yıllarda zelzeleden yıkılmıştır. 1957 yılından vakıflar tarafından tamir olunarak namaz kılınmaya başlanmıştır.

Çanakkale Abidesi : Lüleburgaz'ın Durak mahallesinde Çanakkale savaşına giden askerlerimiz tarafından bir anı olarak yaptırılmıştır. Kurtuluş savaşı sırasında Yunan işgali esnasında tahrip edilmiş olup sonradan restore edilmiştir.

Çarşı Çeşmesi : Hicri 1078 senesinde Avcı Sultan Mehmet tarafından yaptırılmış olduğu rivayet olunur.

Zafer Çeşmesi : 1912 Balkan Harbinin bitiminde Bulgar işgalinden kurtuluşun bir anısı olarak yaptırılan bu tarihi çeşmenin dört bir yanında şu yazılar vardır: Güney – Atalarından oğullarına armağandır. Kuzey – 10 Temmuz 1331 Su hayattır. Doğu – 7 Temmuz 1329 Tarihini unutmayınız. Batı – 1333 Zafer Çeşmesi

Eski Hükümet Konağı : Bugün yıkılmış olan bu bina uzun yıllar kullanılmış olup, kurtuluş günü olan 8 Kasım 1922'de bayrağımız bu binada çekilmiştir.

Emrullah Efendi İlkokulu ve Kocasinan İlkokulu : Bugün ikisi de yıkılmıştır. Eski adlarıyla erkek ve kız ilkokulları olarak yaptırılmışlardı.

b) Şehitlikler ve Anıtlar : Lüleburgaz tarih boyunca yaşanmış bir çok harbler ve istilalara göğüs germiş, her karış toprağı ecdad kanıyla sulanmış, ve yine bu topraklarda vatan için can vermiş yüzbinlerce vatan evladının anısına yapılmış beş tane bilinen şehitlik ve şehitler anıtı vardır. Bunlar sırasıyla :

1. **Karaağaç Köyü Yamaçlar Mevkiinde Şehit Mülazım Mümtaz Bey Anıtı :** Balkan Harbinin en çetin ve en zor çarpışmalarının yapıldığı Lüleburgaz Karaağaç köyü deresi boyunca köyün yamaçlar mevki diye bilinen yerinde vatan savunmasında şehitlik doruğuna erişen binlerce subay ve erlerimizden biri olan Mülazım Mümtaz Bey adına babası İbrahim Paşa tarafından 1330 tarihinde yaptırılmış, bu mezar – anıt bugün üzerinde dört köşe Osmanlıca yazılarla çevrilmiş bir mezar sütun halindedir. Kitabesinde şehit Mümtaz Beyin nasıl şehit düştüğü yazılmıştır.

2. **Lüleburgaz Şehit Mustafa Yapın Mezarı :** 1912 – 13 Balkan harbi şehitlerin olduğu üzerindeki mezar taşından anlaşılan okunan bilgi şöyledir. Balkan harbinden Lüleburgaz'da şehit olan Hüseyinoğlu Mustafa Yapın Ruhuna Fatiha. Doğumu : 1300 (1884) Ölümü : 1328 (1912)

3. **Çanakkale Şehitleri Anıtı :** Lüleburgaz'da bilinen en eski ve anlamı çok büyük olan “Çanakkale Savaşları” sırasında şehit düşmüş kahraman subay ve erlerimiz adına 1916 yılında savaştan gazi olarak dönen kahraman ve muzaffer Türk birliklerinin Lüleburgaz İstasyonunda dinlenmeleri sırasında kendi aralarında topladıkları yardımlarla mahallen yaptırılmıştır. 1920 – 22 Kurtuluş Savaşı sırasında işgal edilen güzel Trakya topraklarında bulunan hain Yunanlılar tarafından kitabesi ve üzerindeki Osmanlı Arması tahrip edilmiştir. Bugün Durak

Mahallesi sınırları içersinde kalan bu kendi küçük fakat anlamı çok büyük anıt bize tarihimizden kalan en değerli bir mirastır.

4. Hava Şehitliği Anıtı : Lüleburgaz Hava Şehitliği Anıtı 21.02.1963 yılında bir görev uçuşu sırasında Lüleburgaz semalarında uçağı arızalanarak düşen cesur ve kahraman Pilot Üsteğmen İbrahim Gerçek ve tüm hava şehitleri adına halkın ve Tevfik A. Tanyolaç'ın bağışlarıyla 26. Ağustos 1965 yılında o zamanki radar mevzii komutanlığınca açılmıştır. Arızalanan uçağını Lüleburgaz Şehri üzerine düşürmemek için, kendi canını veren aziz şehit Pilot Üsteğmen İbrahim Gerçek'in ruhu şadolsun.

5. Lüleburgaz Şehitlik ve Şehitler Anıtı : Lüleburgaz'ın değil belki de tüm Trakya'nın en şanslı ve görkemli anıtı olan bu eser 28.06.1973 gününde o zaman 65. Tümen Komutanı olan Emekli Gen. Cihat Akyol'un üstün gayret ve çabalarıyla bağlı birliklerin ve Lüleburgaz halkının maddi katkısıyla yaptırılmıştır. Lüleburgaz'ın Edirne Bayırı mevkiinde, şehre hakim bir tepede, Pişkinoglu varisleri tarafından karşılıksız hibe edilen geniş ve büyük bir tarla üzerinde projesini Yük. Mi. İzzet Pehlivan ve Ahmet Şerifoğlu'nun çizdiği ve Balkanların en güzel ve anlamlı bir eseri olarak yükselen bir anıttır. Çok geniş ve düzenli bir bahçesinde çanak şeklinde (Halkımızı temsilen) göğe doğru yükselen üç süngü (Kara, Hava, Deniz Kuvvetlerimizi temsilen) hemen yanından geçen E – 5 karayolunda her gün binlerce yerli ve yabancı turisti dikkatini çekmekte, bazıları tarafından ziyaret edilmektedir. Bahçesinde Atatürk'ün yakın silah ve dava arkadaşı Merhum Şevket Ödül Bey'in mezarı vardır.

7.2. Lüleburgaz'ın Yetiştirdiği Ünlü Kişiler :

Lüleburgaz şehri sadece politik alanda yetiştirdiği kıymetli kişilerle değil aynı zamanda Milli Eğitim, Ticaret, Askerlik, Güzel Sanatlar, Tiyatro, Gazetecilik, Spor, Pilotluk, Mühendislik, Tıp, Edebiyat, Hukuk ve daha adını sayamadığımız bir çok sahada yetiştirdiği bir çok değerli gerçek Lüleburgazlı olan hemşehrileriyle öğünmektedir.

Şimdi sırasıyla Lüleburgaz'ın yetiştirdiği bu isimleri tanıyalım: 1. Osmanlı Devri M. E. Bakanlarından Emrullah Efendi, 2. Cumhuriyet Devri ilk Kaymakamı ve Belediye Reis Şevket Ödül, 3. Cumhuriyet Devri ilk çiftçi milletvekili Zühtü

Akın, 4. DP Devri milletvekili Ali Ceylan, 5. AP Devri milletvekili Feyzullah Çarıkçı, 6. Lüleburgaz'ın ve Kırklareli'nin ilk senatörü M. Naci Arı, 7. AP Devri senatörü Ali Alkan, 8. CHP Devri milletvekili Mehmet Dedeoğlu, 9. CHP Devri İzmir milletvekili Mustafa Öztekin, 10. Cumhuriyet Devri ilk Jan. Gen. Kom. Korgeneral Rüştü Akın, 11. Hava Tuğ Gen. Ömer Çokgör, 12. Hava Kuv. Pilot Orhan Soyulcu, 13. Lüleburgaz eğitime 47 yıl hizmet etmiş öğretmen M. Salih Arı, 14. Öğretmen Hasan Mengü, 15. Öğretmen İfakat Çerman, 16. Öğretmen İsmail Akbaş, 17. Öğretmen Zeliha Özbek, 18. Öğretmen Selami Şaşmaz, 19. Sinema ve Tiyatronun unutulmaz ismi Cahit Irgat, 20. Tiyatro sanatçısı Yalçın Akçay, 21. Beyaz perde ve sahne sanatçısı Murat Soydan, 22. Lüleburgaz'ın ilk ortaokul müdürü Av. Yalçın Bilgüvar, 23. Özdilek gazetesi kurucusu Gültekin Arda, 24. Trakya sesi gazetesi kurucusu Mehmet Çakır, 25. Lüleburgaz'ın ilk eczanecisi Neşet Çal, 26. Lüleburgaz'ın ilk bayan tiyatro sanatçısı Aşkiye Çal, 27. Lüleburgaz'a 8 Kasım günü giren Jan. Bçvş. Sadullah Özdemir, 28. T.P.A.O. genel müdürlüğü yapmış Raşit Ceylan, 29. Lüleburgaz'ın ilk müteahhiti Şükrü Karatepe, 30. Amerika'da yerleşmiş Mat. Prof. Dr. Haki Özbek, 31. Almanya'da yerleşmiş Prof. Dr. Kemal Özbek, 32. İlk gazilerden Ömer Yanç, 33. İlköğretime yıllarını veren Hakkı Yücel, 34. Hava Tuğ Gen. Yakup Balçık, 35. Lüleburgaz'ın milli futbolcusu B.J.K.'lı Sabahattin Kuruoğlu, 36. Lüleburgaz'ın yetiştirdiği milli futbolcu An. Güçlü Baskın Soysal, 37. Lüleburgaz'lı An. Güçlü Şeref Kocadüz, 38. Lüleburgaz'lı ilk yontu sanatçısı Niyazi Dedeoğlu, 39. Lüleburgaz'lı müteahhit Yük. Mak. Müh. Nazif Solak, 40. Lüleburgaz'ın ve Kırklareli'nin ilk haritasını çıkaran öğretmen Nedim Menekşe, 41. Amerika'da üstün başarılı öğrenci olan ilk A.F.S. öğrencisi Cengiz Ören, 42. Milli mücadele Trakya kongresi üyesi Oklalı Salih Cevher Bey, 43. ODTÜ'yü birincilikle kazanan Bilgi Menekşe, 44. İlk hariciyeci Mümin Alanat, 45. İst. Üni. Tıp Fak. Üroloji bölümü kurucusu Prof. Dr. Ali Eşref Gürsel, 46. Atlantığı ilk geçen pilot Adnan Çokgör.

8. İLÇEMİZİN KÖYLERİ VE KASABALARI

8.1 Alacaoğlu : Alacaoğlu köyü alçak bir tepenin önündeki bir düzlüğe kurulmuştur. Kurulduğu yer Ergene ovası da sayılabilir. Ergene nehrine uzaklığı 7 – 8 km vardır. Köyün tam ortasından bir dere geçer. Bu da kışın akar, yazın kurur. Bu dere köyü adeta iki mahalleye böler. Ayrıca köy sınırları içinden

Çengelli deresi ve Menekşe dereleri geçer. Köyün civarında göl ve orman yoktur. İklimi yazları kurak ve sıcak, kışları soğuk ve yağışlıdır. Diğer bir deyişle kara iklimi hakimdir. Kuruluş tarihi çok eskidir. Köyün adının nereden geldiği bir rivayete göre şöyledir: Çok eskiden Ergene nehrinin boyunda Karatarisment adıyla anılan bir köy varmış. Bu köyde oturan ailelerden birinin oğlu hayvanlarını otlatmak için bugünkü Alacaoğlu köyünün bulunduğu alana gelmiş ve burada ev yaparak yerleşmiş. Bu kişinin suratında çiçek bozuğu lekeler olduğu için babası onu alacaoğlumu ziyaret gideceğim, ah benim alacaoğlum bizleri neden bıraktın? dermiş, zamanla işte bu tek aile çoğalmış ve işte bu nedenle köyün adının da Alacaoğlu kaldığı hala söylenmektedir. Köy Durak mahallesi asfalt bir yolla bağlıdır. Durak mahallesi 9 km.'dir. Lüleburgaz'a ise 14 km.'dir. Bu yoldan başka Alacaoğlu ile Çengelli köyü arası 5 km. ve Alacaoğlu – Kılıçlar (Hayrabolu'nun köyüdür) 5 km.'dir. köyün diğer komşu köyleri Dügüncübaşı, Kumsayit, Müsellim köylerine karayolları ile bağlantısı vardır. Köyün 2000 yılı sayımına göre nüfusu 1007'dir. Nüfus son yıllarda belli bir azalış göstermiştir. Bunun nedeni köyden şehre göç ve nüfus planlaması yapılmasıdır.

Köy halkı genelde her türlü ziraatle uğraşır. Ayrıca hayvancılıkta yapılmaktadır. Hemen hemen her ailenin 3 – 5 ineği vardır. Koyunculuk çok azalmıştır. 3 veya 5 aile koyun beslemektedir. Tarım ürünlerinden en çok buğday ve ayçiçeği ekilmektedir. Köy arazisi ekime elverişlidir. 40.000 dönüm arazisi olan köyde bu toprakların yarısı yazlık ekime (buğdaya) diğer geri kalan kısımlara $\frac{3}{4}$ 'ten fazlasına ayçiçeği, çok az bir kısmına da pancar, kaplıca, yulaf ekilir. Buğday verimi çok iyidir. Dönümde 300 – 500 kg. alınır. Ayçiçeği verimi de dönümünde 200 – 400 kg. alınır. Köyde ailelere düşen toprak ortalama 80 – 100 dönümü bulur. Köy arazisinde çiftlik sahibi yoktur. Köyden kadastro geçmiştir. Tüm köy toprakları tapuludur. Köyün 3000 dönüme yakın merası vardır, ayrıca 40 dönüme yakın eğitim bahçesi vardır. Köyün bir başka sorunu Türkgeldi D. Ü. Ç. Ü. ile aralarında mera anlaşmazlığıdır. Köyde her türlü makine ziraati yapılmaktadır. Hayvanla ziraat yapan yoktur. Köyde yaklaşık olarak 1500 büyükbaş hayvan, 1000 adet koyun beslenmektedir. Köyde ayrıca bazı aileler tavukçuluk ve arıcılık yapmakta ise de ekonomik değeri yoktur. Son yıllarda süt üretimi artmıştır. Bunun içinde köy kalkınma kooperatifi kurulmuş olup, toplanan sütleri değerlendirir. Köyde değirmen

yada fabrika yoktur. Ayrıca yakın zamana kadar köyde içimi çok güzel olan Neşe suyu pınarı vardır. Toprak fenni gübre ile beslenir. Gübre köyde mevcut bulunan Tarım Kredi Koop. Tarafından sağlanır. Makineyle atılır. İmece yoktur. Ancak bazı ortak köy işlerinde okul, cami vs. gibi imece çalışmaları yapılmaktadır. Köyde genellikle herkes kendi yerini işlemektedir. İcara verme azdır. Köyde tasarruf etme zihniyeti gelişmiştir. Köyde evlenmeler 16 – 20 yaş arasında olur. Görücü usulü azalmıştır, başlık parası yoktur. Boşanma oranı düşüktür. Köyde mevcut eski evler yerini son yıllarda modern betonarme binalara bırakmaktadır. Köyün ekonomik hayatı zengindir. Tüm alışverişini Lüleburgaz pazarından yaparlar.

Köyde 1932 yılında açılmış bir ilkokul vardır. 1965 yılında binası yeniden yapılmıştır. 7 dershanesidir, 9 öğretmenlidir. Okula karşı büyük bir sevgi vardır, devamsızlık diye bir sorun yoktur. Köylünün okula karşı çok büyük ilgisi vardır. Köyde TV. ve Radyo genel kültürü etkilemektedir. Köyde okuma yazma bilmeyen sayısı çok azdır. Gençler tarafından yüksek öğretime büyük önem verilmektedir. Köyün tamamı İslam dinine bağlıdır. Dinsel baskı ve zorlamalar yoktur. Köyün bağlı olduğu ilçe Lüleburgaz ile gidip gelen taşıtları vardır. İlçe ile olan bağlantılar kolaylıkla gerçekleşmektedir. Şehir yaşıntısı bu nedenlerden dolayı köyü de etkilemektedir. Köy gençleri ve kızları çok modernidir. İçme suyu ve elektrik konusunda bir çok imkanlara sahiptir. Köyün muhtarı ve köy katibi vardır. Muhtar köyün tek yasal idarecisidir. Balkan harbi ve Kurtuluş savaşını yaşamıştır. Alacaoğlu Lüleburgaz'ın kalkınmakta olan en güzel köylerinden birisidir.

8.2. Ayvalı Köyü : Lüleburgaz ilçesinin 5 km. batısında kurulmuş tarihi çok eskiye dayanan bir köydür. 180 hane olup doğrudan Lüleburgaz ilçesine bağlıdır. Engebeli bir arazi üzerinde kurulmuş olup, kara iklimine sahiptir. Köyün ortasından kendi adını alan küçük bir dere geçer. Güneye doğru akarak Ergene Nehrine ulaşır. Köyün yakınlarında küçük bir barajı vardır. Ormanı yoktur. Güneyden geçen E – 5 karayoluna 4 km.'lik yol ile bağlıdır. İlçeye olan uzaklığı 9 km.'dir. ayrıca kışın gidilmeyen ancak yazları gidilen ilçeye 5 km.'lik toprak bir yol daha vardır. Nüfusu 2000 sayımına göre 647'dir. Köyde nüfus planlaması yapıldığından ve kente göçler olduğundan son yıllarda nüfus azalmaktadır. Tamamen bir ziraat köyüdür. Ayrıca hayvancılıkta yapılır. Köyde sonradan gelip yerleşen

aileler yoktur. Köyde yazlık ve kışlık ekim alanları aynı oranda yapılır. Başlıca tahıl ekimi Buğday ve Ayçiçeğidir, ayrıca Pancar, Mısır, Arpa, Yulaf, Kuşyemi ekimi de yapılır. Sebzeçilik yapan altı aile vardır. Köyde dengesiz bir toprak dağılımı vardır. Aile başına 250 dönüm ile 30 dönüm arası değişir.

Arazinin tümü susuz arazi olup verim durumu vasattır. Yaklaşık 10 yıl önce faaliyete giren küçük baraj da bu konuda yeterli çözümü sunamamıştır. Köyde çiftlik arazisi yoktur. 18.000 dekar tapulu arazisi vardır. Tapusuz arazi yoktur. 1975 yılında kadastro geçmiştir. 1500 dekar mera vardır. Köy halkı geçimini topraktan sağlar. Besi hayvancılığı da yapılır. 380 büyükbaş, 200 küçükbaş hayvan vardır. Bazı ailelerde tavukçuluk ve arıcılık yapılır. Süt ürünü için kalkınma kooperatifi kurulmuştur. Toplanan süt doğrudan fabrikaya satılır. Ziraat makine ile yapılır. Köy sınırları içinde fabrika ve değirmen yoktur.

Köyün ekilen arazisi susuz olup, köylü gübre kullanır. Köy toprakları kiralanmaz. Herkes kendi toprağını işler. Miras kanuni bir şekilde taksim edilir. Elenme yaşı genelde 21'i geçmez, köy evleri son yıllarda betonarme yapılara dönüşmektedir. Köy okulu 5 dershaneli olup 1935 yılında açılmıştır. Okur yazar oranı %100'dür. Günlük olayları gazete ve televizyonlardan takip eden halk yüksek öğrenime de bir çok kişi göndermiştir. Köy tamamen İslam dinine bağlıdır. Tutucu değildir. Kırıkköy, Sarıcaali, Hamitabat ve Lüleburgaz'a komşudur. Köy konağı vardır. Köyün bütün işleri buradan yürütülür. Bu köyde Balkan Harbi ve İstiklal Savaşının kötü günlerini yaşamış, tarihi ve uygar bir köyümüzdür.

8.3. Celaliye Köyü : Lüleburgaz'ın kuzeyinde, ilçeye 15 km. uzaklıkta Manastır Derenin her iki yakasında kurulmuştur. Hamzabey, Yenitaşlı, Hamitabat, Çeşmekolu ve Pınarhisar'ın Osmancık köyleri ile sınırlanmıştır. Düz ve ovalık bir arazi üzerinde kurulumu olup çevresinde tepeler vardır. Köyün en önemli suyu Manastır dere yaz kış akarsa da bazı çok kurak yaz mevsiminde kurumaktadır. Bundan başka Kurt dere, Delen dere, ve Frenk dere adlı küçük akarsularda vardır. Köy sınırlarında tabii göl yoktur. Suni küçük göller vardır. Köye 1970 yılında Y.S.E. tarafından içme suyu getirilmiş olup, çok sayıda çeşme vardır. İklimi çevresi gibi kara iklimi olup, yazları kurak ve sıcak, kışları soğuk ve yağışlıdır. Doğal bitki örtüsü steptir.

Köyde her cins büyük ve küçük baş hayvancılık yapılmaktadır. Sütçülük bir geçim kaynağıdır. Ancak meraların azalması nedeniyle biraz gerilemiştir. Bir korusu vardır. Ancak şahıslara ait koruluklar ve ormanlıklar mevcuttur.

Köy ormanı bakımlıdır. Merası 10.000 dekar vardır. Celaliye tarihi, eski bir köydür. İlk kurucusu Yuvan isimli bir Bulgar olduğu söylenir. Uzun yıllar bu isimle Yuvanköy olarak anılmıştır. 1939 yılında Trakya Umum müfettişi Kazım Dirik ve Fahrettin Altay köye kadar gelerek köyün adını Celaliye olarak değiştirmişlerdir. Köy halkının aslını Tatarlar oluşturmakta ise de daha sonra 93 harbinde ve 1950 yılında Bulgaristan'ın Plevne yöresinden muhacirler gelip yerleşmişlerdir. Böylece köy nüfusu artış göstermiştir. Köyün camii ve okulu vardır. Köy okulu iki katlıdır. 8 öğretmenlidir. Köyün başlıca geçim kaynakları ziraattir.

Üretilen ürünler şunlardır : Buğday, Ayçiçeği, Arpa, Çavdar, Kaplıca, Yulaf, Pancar, Susam, Mısır, Baklagiller ve Sebzeler olmak üzere hemen hemen her çeşit ürün yetişir. Suni gübreleme yapılmakta olup, son yıllarda dere boylarında kavakçılık gelişmiştir. Köy çevreye göre en az toprak dağılımı olan köylerden birisidir. Bazı ailelerin hiç toprağı yoktur. Aile bağları iyi olup, evlenme yaşı 15 – 20 arasındadır. Köyde ziraat makine ile yapılır. Hayvancılık ve sütçülük önemli bir gelir kaynağıdır. Ayrıca son yıllarda yakınlarda açılan fabrikalar köyün gençlerine iş kaynağı olmaktadır. Köyde kurulmuş kalkınma kooperatifi vardır. Ulaşımı iyi durumdadır, bir çok taksi ve minibüs 13 km.'lik köy yolunda bağlantıyı sağlar. Ayrıca toprak yollar çevre komşu köylere bağlantıyı sağlar. Köy sınırları içinde kalan arazinin tümü 40.000 dekarı bulur. Bunu 25.000 dekarı işlenir, 10.000 dekarı göl ve mera durumundadır, 5.000 dekarı ise kullanılmaz. Üretikçileri malları köy kalkınma kooperatifi tarafından pazarlanan köylünün hepsi çalışkandır. Köyde herkes kendi toprağını işler, arıcılık yapanlarda vardır. Köyün okuma odası vardır. Okuma yazma oranı yüksektir. TV. ve Radyo dinlenir, gazeteler günlük okunur. Köy okulu daha öncede belirtildiği gibi Cumhuriyetin ilk yıllarında açılmıştır. 1941 yılında köylü tarafından yapılan bina 1967 yılında iki katlı olarak altı derslikli yapılmıştır. Köy okulundan yüzlerce mezun verilmiştir. Yüksek öğrenime giden öğrenci sayısı yüksektir. Köyde bir ara sinema salonu açıldıysa bile sonradan kapatılmıştır. Tamamı İslam dinine bağlı olup, eski adet ve

gelenekler yaşatılır. Evlenmelerde düğün yapılır, başlık parası yoktur. 2000 nüfus sayımına göre nüfusu 1384'tür. Nüfusun büyük bölümü çiftçidir. Köyden şehire göç vardır. Okur oranı %100'e yakındır. Aydın ve temiz bir köy olan Celaliye de halk yardımseverdir. Köy muhtarı ve ihtiyar heyeti yasaları uygulayıcıdır. Köy kanunu son yıllarda yeterli olmadığından köyün gelişmesine katkısı yoktur. Her köyde olduğu gibi bu köyde de sorunlar vardır, bunlar için verimli çalışmalar yapılmakta olup yakın gelecekte Celaliye kalkınmış bir köy olacaktır.

8.4. Ceylanköy : Lüleburgaz Pınarhisar asfaltı üzerinde Hamzabey köyü ile Pınarhisar'ın Ataköy'ü arasındaki köydür. Merkez ilçeye bağlıdır. Köyün Lüleburgaz'a olan uzaklığı 17 km. Pınarhisar'a olan uzaklığıysa 13 km.'dir. iklimi yazları sıcak ve kurak, kışları soğuk ve yağışlıdır. Bahar mevsimi genellikle ılık ve yağışlıdır. Köyün ortasından Kaynarca deresi geçer. Doğusunda Suluca dere denilen küçük bir su vardır. Ceylanköy sulama göleti 1967 yılında bu dere üzerinde yapılmıştır. Köyde tabii göl yoktur. Ertuğrul ve Karaağaç köyleri sınırında tavşancık denilen mevkide 4.000, Eskitaşlı ve Hamzabey köyleri arasında da 8.000 dekar büyüklüğünde iki korusu vardır. Koru ağaçları genellikle meşe ve pelit ağaçlarıdır. Lüleburgaz Pınarhisar asfaltı köyün içinden geçtiğinden çok yoğun bir trafik akımı vardır. Nüfusu 2000 sayımına göre 683'tür. Köy halkı geçimini ziraat ve hayvancılıkla sağlamaktadır. Köy halkı arasında 1927, 1938 ve 1950 yıllarında on, onbeş göçmen hane vardır. Hepsi Bulgaristan'dan gelmiştir. Köyde son yıllarda İstanbul'a göç vardır. Yaklaşık 80 hane kadar göçmüştür. Köy toprakları sulama yapıldığından çok verimlidir. Yazlık olarak en çok ayçiçeği ekilir. Ayrıca Mısır, Pancar, Bostan ve sebzeler 4.000 dekar tutar. Kışlık Buğday, Arpa, Yulaf ekimi toplam 8.000 dekardır. 20 dekar meyve ve 700 dekarda Pancar ekimi yapılır. Ailelere göre toprak dağılımı 20 – 200 dekar arasında değişir. Arazinin hepsi tapuludur. Orta malların toplamı 300 dekardır. Köyde kıraç ve sulu ziraat yapılmaktadır. Besi hayvancılığı yoktur. Süt ürünü için evlerde inek bakılır. Ziraat makineyle yapılır.

Toprak gübrelenmektedir. İmece kalkmıştır. Yarıcılık bazı ailelerde görülür. Biriktirme anlayışı son yıllarda artmıştır. Genellikle bankalara borçlanılır. Miras kanuni yollara göre taksim olunur. Evlenme yaşı genelde 18'dir. Nişanlılık süresi

vardır. Kız genellikle koca evine gider, ayrı ev kurulduğu gibi beraber yaşayan ailelerde vardır. Son yıllarda betonarme binaların sayısı artmıştır. 1923 yılında açılan köy okulu beş dershaneli olup, beş öğretmenlidir. Köylünün okula ve okumaya karşı tutkusu büyüktür. Okuma yazma bilmeyen pek azdır. Bunlarda çok yaşlı kimselerdir. Köyde bir eğitim odası vardır. Kitap durumu oldukça iyidir. Yüksekokula giden çok insan vardır. Köy islam dinine mensup olup, eski gelenek ve görenekleri yaşatmaktadır. TV ve Radyo yayınları genel kültürü etkilemektedir. Ayrıca yol kenarında olması nedeniyle her zaman açık ve modern bir köydür. Ceylanköy bilinen kuruluş tarihi 93 harbine uzanır. Gazi Osman Paşa'nın yaptığı 1877 – 78 Osmanlı – Rus harbinden göçen muhacirler köyü kurmuşlardır. Bu köyde Balkan harbi ve İstiklal Harbinin acı günlerini yaşamıştır. Köyde herhangi bir arkeolojik eser yoktur. Yalnız Cumhuriyet'in 10. yılı için köy meydanında yapılan anıt vardır. Köylü bu anıta Mehmetçik adını vermiştir. Ceylanköy yeşil ile mavinin birleştiği ve gittikçe büyüyen bir köydür.

8.5. Çeşmekolu Köyü : Çeşmekolu Köyü, Lüleburgaz ilçesine bağlı olup kuzey batıdadır. Kuruluş alanı daha ziyade çataklık ve bayırlıktır. İklimi yazları sıcak ve kurak, kışları soğuk ve yağışlıdır. Dere olarak yazın kuruyan, kışın akan Üsküpdere köyün yakınından geçer. Göl yoktur. Ormanlık saha yerine çok az koruluk vardır. Lüleburgaz'a 27 km uzaklıktadır. Köy nüfusu 2000 sayımına göre 271 kişidir. Son yıllarda kente göç nedeniyle nüfus düşmektedir. Köyde geçim kaynağı olarak çiftçilik ve hayvancılık yapılmaktadır. Ziraat yazlık ve kışlık yapılmaktadır. Tahıllardan Buğday, Ayçiçeği ve Pancar en çok ekilir, ayrıca çevrede çok tanınmış Trakya çapında meşhur Çeşmekolu Karpuzu ve Bostanlarıyla ünlüdür. Yine meyvecilik ve bağcılık az da olsa yapılmaktadır. Verim çok iyidir. Ortalama olarak aile başına 100 – 150 dönüm toprak düşer. Köy toprakları kadastro görmüş olup tamamı tapuludur. Toprakları miras yoluyla dağıtıldığından hızla küçülmektedir. Köyde besi hayvancılığı olarak cins inekler bakılır. Ayrıca her evde bir iki inek vardır. Süt köy kooperatifi tarafından toplanıp, pazarlanır.

Tavukçuluk ve arıcılıkta yapılmasına karşın ekonomik değeri yoktur. Ziraat makine ile yapılır. Köy sınırları içinde kurulan değirmen yada fabrika yoktur. İmece zaman zaman uygulanır. Köy kalkınma kooperatifi köyün ürünlerini toplaması için ambar yaptırmıştır. Kendi topraklarını işleyenlerin yanı sıra

yarıcılık yapan ailelerde vardır. Köyde biriktirme uygulanır ve ziyade düğün, tarla, bağ, bahçe, alımı için para toplanır evlenme yaşı bu köyde 17 – 18'dir. Evlerin bir çoğu betonarmedir. 1937 yılında açılan köy ilkokulu 3 dershaneli ve 3 öğretmenlidir. Okumaya karşı tutku büyüktür. Bu köyden yetişmiş bir çok öğretmen, mühendis vardır. Yeni köy okulu 1965'te yapılmıştır.

Köy halkı tüm ekonomik bağımsızlığını karpuzculuktan kazanmıştır. Köy konağı yoktur. Muhtar köy kanunlarının uygulayıcısıdır. Okuma yazma oranı yüksektir. Köyün ilk kurucuları Bulgaristan'ın Ayvalıburgaz kazasının Kızılağaç bucağının Gipler ve Belveren köylerinden kaçan Türklerdir. Mevkii ve etrafını çeviren gür koruluğa atfen o aman adına Çeşmekoru denilmiş, önce Pınarhisar'a bağlıyken, daha sonra Lüleburgaz'ın köyü olmuştur. Adı da sonradan Çeşmekolu'na çevrilmiştir. Aydın, arı gibi çalışan ve Türkiye çapında ünlü karpuzu ile övünen bir köyümüz olan Çeşmekolu gelecekte çok güze ve gelişmiş bir köy olacaktır.

8.6. Dügüncübaşı Köyü : Lüleburgaz'ın kuzeyinde, merkeze 12 km. uzaklıkta, Oklalı köyü yolu üzerindedir. Hamamdere ve Ergene sularının çevrelediği havzada kurulmuştur. 2000 sayımına göre nüfusu 1198'dir. Lüleburgaz'ın en eski ve büyük köylerinden ve tarihi bir gelişimi olan köydür. 1924 yılında Drama göçmenleri tarafından Dügüncübaşılı Savoğlu'nun çiftliği arazisinde Cumhuriyet'ten sonra gittikçe gelişen bir köydür. Çok verimli topraklarda ziraat ve hayvancılıkla geçinen köy halkının yanısıra diğer işkolları da vardır.

Üretimin tamamı tarıma dayalıdır. Köy topraklarından kadastro geçmiştir ve arazileri tapuludur. Köy içinde çiftlikler vardır. Üretim genellikle tarıma dayalıdır. Her çeşit tahıl ve Ayçiçeği ekimi yapılır. Ayrıca hayvancılık bilhassa son yıllarda oldukça gelişmiştir. Besi ve küçükbaş hayvanlar çoğunluğu oluşturur. Köyde her çeşit modern ziraat aletleri ve makineler kullanılır. Üretim vasıtalarının köy hayatındaki yeri büyüktür. Denilebilir ki köylünün yaşamı değişmiştir. Bu araçlar yardımı ile ürün daha çabuk ve daha çok olarak alınmaktadır. Çok az da olsa köyde meyvecilik yapanda vardır. Toprağın verimini arttırmak için suni gübreleme yapılır. İmece genellikle olmaz. Toprakların kiralınması ve icar yoktur. Herkes kendi tapulu arazisini işler. Borçlanma ve borç vermeler genellikle Bankalara olup, arazi ve makine alımı için kredi şeklindedir. Miras kanuni

yollarla dağıtılıp, kız veya erkek ayrımı yapılmaz. Köyde evlenme yaşı genellikle 20 – 23 ve daha yukarı yaşlardadır. Köyde evler genellikle betonermedir. Köyden pazara götürülen sebzeler genellikle kışlık ürünlerdir. Alım satımlar peşin olup, harman veresiyesi yapıldığı da görülür.

Köyde 8 derslikli bir ilkokul ve anaokulu vardır. 11 öğretmenli olup, 55 yıllık bir tarihi vardır. Düğüncübaşı köyünün tümü İslam dinine bağlı olup, bir güzel camii vardır. Köy evleri genellikle yakın ve bitişik bahçelidir. Komşu köylere toprak yollarla bağlantısı vardır. İlçenin köy hayatına etkisi büyüktür. Geleneklerde olmasa da köy tam bir şehirleşmeye doğru gitmiştir. Köy kuruluşundan beri köy kanunları uygulanır. İdare Muhtar ve Köy İhtiyar Heyetince yürütülür. Köy konağı vardır. Köyün tarihi yaklaşık yüz yıllıktır. Düğüncübaşı köyü Lüleburgaz'ın en çok okur yazar oranına sahip olup, köy halkı çok çalışkan ve konukseverdir. Bu köyden yetişmiş bir çok üniversite ve yüksekokul mezunu genç vardır. Her yönüyle kalkınmış ve zengin bir köy denilebilir.

8.7. Ertuğrul Köyü : Lüleburgaz ilçesinin kuzey – doğusu yönünde kalır. Pınarhisar'ın Tozaklı, Cevizköy ve Sütlüce köyleriyle Lüleburgaz'ın Karaağaç, Ceylanköy'ü ile sınırlandırılmıştır. Düz bir ova üzerinde kurulmuştur. Kara iklimi hakimdir. Köyün çevresinden Poyralı deresi geçer. Doğal göl ve orman yoktur. Köy ilçeye 20 km.'lik asfalt bir yolla bağlanır. 2000 yılı sayımına göre nüfusu 683'tür. Son yıllarda nüfus planlaması ve göç nedeniyle nüfus artmamaktadır. Köy halkı geçimini tamamen ziraatle sağlar. Tarlaları %65 kışlık, %35 yazlık olarak ekilir. En çok buğday, Ayçiçeği, Pancar, Sebzeçilik ve diğer ürünler yetiştirilir. Çiftlik arazisi yoktur. Bu köyde kadastro çalışmaları yapılmıştır. Köyde ziraat makineyle yapılmaktadır. Her türlü ziraat aleti mevcuttur. Köy sınırlarında değirmen ve fabrika yoktur. Hayvancılık yapılır. Sütçülük, Tavukçuluk, Arıcılık doğal olarak yapılır. Toplanan süt kooperatif eliyle pazarlanır. Son yıllarda suni gübre kullanımı artmıştır. Köyde yarıcılık yapılmaktadır. Kiracı veya ortakçı aileler vardır.

Köyde 1928 yılından beri okul vardır. Okul halen 5 dershaneli, 5 öğretmenli olarak öğrenimini sürdürmektedir. Okula devam çok iyidir. Köy halkının %100'e yakını okur yazardır. Köyde yüksek öğrenime büyük önem verilmektedir.

Bir çok mühendis, mimar, avukat ve sayamadığımız bir çok değerli insan yetiştirmiştir. Suyu ve elektriği vardır. Günümüzün olanakları bu köyün her türlü gelişimine yön vermektedir. Köy halkı İslam dinine bağlı olup, köyün camii vardır. Köy evleri birbirine yakındır. Yeni yeni binalar yapılmaktadır. Köy Muhtarı köy yasasını uygulayan kişidir. Köy konağı vardır. Köyün tarihi çok eskidir, ve tarihi bir köyde denilebilir. Rumi 1299 (1883) senesinde Bulgaristan'ın Tırnovacık kazasında Yağlar köyü göçmenleri tarafından kurulmuştur. Geldikleri zaman yemeklerini ortaklaşa kazanlarda pişirdiklerinden köyün eski adına Kazanköy denmiştir. Ertuğrul köyü Balkan Harbinin tüm acılarını yaşamıştır. Çalışkan ve yardımsever bir köy olarak tanınan Ertuğrul köyü son yıllarda hızla değişmekte ve kalkınmaktadır.

8.8. Eskibedir Köyü : Lüleburgaz'ın doğusunda 13 km. uzaklıkta bir ova köyüdür. Kara iklimi hakimdir. Çevresinde Ergene kolu ile Çamurlu dere adlı iki küçük akarsu vardır. E – 5 karayoluna 3 km. içerde kalmıştır. 2000 nüfus sayımına göre nüfusu 104 kişidir. Geçimini tamamen ziraat ve hayvancılıktan karşılar. Yazlık ve kışlık ekim yapılmakta olup arazinin tümü kadastro görmüştür. Köyde ziraat aletleri ile tarım yapılmaktadır. Değirmen ve Fabrika yoktur. En çok ekilen mahsül Buğday, Ayçiçeği, Kuşyemi, Pancardır. 1937 yılında açılan 3 derslikli 3 öğretmenli okulu vardır. Okuma yazma oranı yüksektir. Köye her gün kitap ve gazete girmektedir. Elektrik ve suyu vardır. Bilhassa son yıllarda köyün ev yapıları değişmektedir. Komşu köylerle ve ilçe merkeziyle bağlantı vardır. Yakın komşu köylere uzaklığı şöyledir. Yeni Bedir 3 km., Müsellim 3.5 km., Ovacık 4 km.'dir. Köy konağı vardır. Bu köyde diğer köylerimiz gibi Bulgar ve Yunan işgalinin acı günlerini yaşamıştır. Eski fakat sevimli bir köyümüzdür.

8.9. Eskitaşlı Köyü : Lüleburgaz'ın 9 km. kuzeyinde Pınarhisar yolu üzerinde kurulmuş olup Lüleburgaz'ın merkez köylerinden birisidir. Doğusunda Karaağaç, batısında Yenitaşlı, Tatarköy ve Celaliye, Kuzeyinden Hamzabey, Güneyinde Turgutbey köyleri ile çevrili olup 6.000 dekar toprağa sahiptir. Topraklarından Kaynarca deresi geçmektedir. 2.000 dekarlık bir koruluğa sahiptir. Pınarhisar – Lüleburgaz asfaltı köyün doğusundan ve tam yanından geçmektedir. 2000 yılı nüfus sayımına göre nüfusu 859 kişidir. Son yıllarda kente göçler olmaktadır. Köyde karma ziraat yapılmaktadır. İşlenen arazinin

miktarı (4.000 dekar) olup bunun 1068 dekarı sulanan, 2932 dekarı kıraç arazidir. Toplam 2500 dekarı kışlık 1500 dekarı yazlık ekimde kullanılmaktadır. Sulak arazide sebzecilik ve Pancar ekimi yapılmaktadır. Toprakları kadastro görmüştür. Köyde 85 dekar arazi hazineye aittir. 2000 dekar arazide Orman tahdidi içinde kalmaktadır. Hayvancılık yapılmaktadır. Ayrıca arıcılık da yapılmaktadır. Köyde her türlü zirai tarım aracı bulunmaktadır. Ayrıca süt toplama merkezi yapılmıştır. Topraklar hem hayvan hem de suni gübre ile gübrenilmektedir. Ayrıca kurulan kalkınma kooperatifi tarafından pazarlanmaktadır. Köyde sundurmalı ev planı hakimdir. Son yıllarda betonarme yapılar ağırlıktadır.

Evlenmeler genellikle 18 – 23 yaş arasındadır. Kız oğlan evine gider. Büyük işletmeler yoktur. İlkokulu 1933 yılında açılmış olup 3 dershaneli, 5 öğretmenlidir. Okula devam durumu çok iyidir. Okuma yazma oranı yüksektir. Evler birbirine yakındır. Komşu köylerle uzaklığı 4 – 6 km. olarak değişir. Elektrik ve su vardır. Günümüzde kullanılan bir çok iletişim aleti mevcuttur. Köyün tarihi eskidir. 1393 yılında Bulgaristan'dan gelen göçmenler tarafından kurulmuştur. Eski bir köy olduğundan Balkan – Birinci Dünya ve Kurtuluş Savaşının acı günlerini yaşamıştır. Son yıllarda çeşitli gelişimler göstermiştir.

8.10. Hamitabat Köyü : Köy bugün ki yerine kurulmadan önceleri çok ormanlık ve bu ormanlarda bulunan yaban domuzu yüzünden Domuzormanı diye bilinirmiş ve de söylenirmiş. Köy 1877 – 78 Osmanlı – Rus savaşı diye bilinen Gazi Osman Paşanın meşhur Plevne savunmasındaki felaketten kaçan göçmenler tarafından kurulmuştur. Asılları Balkan Türkleridir. Savaşın felaketine uğrayıp gruplar halinde göç eden bu Türkler, köyün bugün ki yerine gelince, burada bir müddet kalıp dinlenmek istemişler ve daha sonra buraya yerleşip köy kurmuşlardır. Fakat bu yerler Padişah mülkü olduğu için, zamanın Padişahı 2. Sultan Hamid'e başvururlar. Ancak Padişah bu iznine karşılık köye kendi isminin verilmesini ister, böylece Hamitabat ismi konmuş olur. Osmanlıca anlamı Hamit'in güzelleştirdiği belde anlamına gelir. Böylece köy kurulmuş olur. Kırklareli – Lüleburgaz kestirme hattı üzerinde olup, Lüleburgazın güney batısındadır. Komşu köyleri olarak doğuda Celaliye, Tatarköy, batıda Kumrular, Müsellim, kuzeyde Çeşmekolu, Deveçatağı, güneyde Ayvalı, Kırıkköy vardır. Köy arazisi dağlık olmadığı gibi ovalıkta değildir. Kısaca dalgalı

arazi olduğu söylenir. Köyün en verimli arazisi iki dere kenarında oluşan iki vadiden ibarettir. Geniş düzlükleri yoktur. Köyün doğal bitkisi olan orman yıllardır bakımsızlıktan ve ihmalden çok azalmış olup bugün daha ziyade şahısların elinde kalmış, bazı yerlerde bir iki dekarlık ufak ağaç kümeleri vardır. Ayrıca köyün tüzel kişiliğine ait 2 parçalık korusu da vardır. Bu korularda Meşe, Gürgen, Karaağaç, Ardiç türlerine rastlanır. İklimi tipik kara iklimidir. Köyün belli başlı akarsu olarak 2 deresi vardır. Biri kışın akan, yazın kuruyan ve köy içinden geçen Karıncak suyudur. Diğer de Üsküpdere köyünden doğup köy arazisinden geçen Üsküpdere'dir. Göl yoktur.

2000 yılı nüfus sayımına göre nüfusu 2857'dir. Lüleburgaz'ın en büyük köylerinden bir tanesidir. Hamitabat köyünün kültür durumu çok gelişmiştir. Kültürün kaynağı olan okul ve okumaya karşı köy halkının ilgisi çok büyüktür. Bu köyden bir çok aydın, öğretmen, subay, üniversite ve yüksek okul mezunu kişiler yetişmiştir. Bunlar arasında Atatürk'ün yakın silah arkadaşı Jandarma Genel Komutanlığı yapmış Rüştü Akın Paşa ile kardeşi Kurtuluş savaşı sırasında Yunan işgaline karşı direnişte bulunan ve Cumhuriyet Hükümetinde 16 yıl milletvekilliği yapan Zühtü Akın bu köyden yetişmiş olup, köye çeşitli hizmetler vermişlerdir. 1977 -78 öğretim yılında köyde ortaokul açılış olup, büyük bir ihtiyacı karşılamıştır. Köyün yerüstü zenginlikleri başlıca geçimini sağlar, bunlar sırayla tahıllar, sanayi ürünleri, sebze ve meyveciliktir. Tahıllardan Buğday, Çavdar, Arpa ve yulaf ekilir. Sanayi ürünlerinden Ayçiçeği ve Pancar gelir. Sebzeçilik ve meyvecilik yerine son yıllarda bol kabak ve bostan ekimi yapılmaktadır. Kalitesi yüksek petrol ve doğalgaz yataklarına sahiptir. Sınırları içinde bulunan Doğalgaz termik santrali Türkiye'nin Doğalgaz ihtiyacının büyük bir bölümünü karşılamaktadır. Hayvancılık olarak melez ırk ve Holştayn ırkı inek bakılmaktadır. Köyde kurulan çok yönlü kalkındırma kooperatifi köye büyük yararlar sağlamıştır. Köyün bir tek kara değirmeni vardır. Köyün ticari hayatını yöneten her çeşit esnaf vardır. Buna rağmen köyün alışveriş ağırlığını Lüleburgaz ilçe merkezi çeker. Köyde Tarım Kredi, Pancar ve Yağlı Tohumlar kooperatifleri vardır. Hamitabat köyünde makineli ziraat yapılmaktadır. Suni gübreleme çok artmıştır. Köy arazisi 3 şekilde değerlendirir : 1. Dere boyu arazi ve tarlaları verimi yüksek ve en değerlidirler. 2. Kepir topraklar. 3. Kumsal topraklardan

oluşur. Hamitabat köyü son yıllarda hızla değişen her yönüyle örnek çalışan, aydın ve en güzel köylerimizden birisidir.

8.11. Hamzabey Köyü : Lüleburgaz – Pınarhisar asfaltı üzerinde 15 km. uzaklıkta kurulmuş eski adı ile Kolubalık denen Hamzabey verimli bir vadi olan Kaynarca deresinin suladığı topraklarda kurulmuştur. Balkan Harbinden sonra kurulduğu bilinen köyün kurucuları Bulgaristan'dan gelen göçmenlerdir. İklimi kara iklimi olup, son yıllarda yapılan göletten çevre ziraatine çok fazla yarar sağlanmıştır. 2000 yılı sayımına göre nüfusu 460'tır. Yazlık ve kışlık ekim alanları 300 dekadır. Köyde Ayçiçeği, Pancar, Tütün ekimi yapılır. Ortak taşınamaz mal olarak 70 dekar toprak vardır. Arazinin tümü kadastro görmüştür. Köyde ziraatin yanı sıra hayvancılıkta gelişmiştir. Her türlü zirai alet bulunmaktadır. Ayrıca 2 değirmen vardır. Köy okulu 1933 yılında açılmıştır. 5 dershaneli 6 öğretmenlidir. Köyün okula ve okumaya karşı ilgisi çok büyüktür. Okur yazar oranı yüksektir. Günümüzde yüksek öğrenime büyük önem verilmektedir. Evler bitişiktir ve şehirleşme görülür. Elektrik ve su mevcuttur. Kitle haberleşme araçları kullanılmaktadır. Tarihi eser yoktur. İslam dinine bağlı olup, köyün çok güzel bir camii vardır. Hamzabey son yıllarda gelişme gösteren köylerimizden biridir.

8.12. Karaağaç Köyü : Lüleburgaz'ın 17 km. kuzey doğusunda, Poyralı deresi üzerinde kurulmuştur. 2000 yılı sayımına göre nüfusu 1067'dir. Göç sebebiyle nüfusta azalmalar görülmektedir. Köyün tümü ziraatle geçinmektedir. En çok Buğday, Ayçiçeği, Pancar ekiminin yanı sıra sebzeçilikte yapılmaktadır. Hayvancılık bütün köylü tarafından yan gelir olarak değerlendirilmektedir. Bu köyden Avrupa'ya işçi olarak gidenler çoktur. Ekim alanlarının dağılımı yazlık ve kışlık olarak ayrılır. Buna göre yazlık ekim 8.000 dekar, kışlık ekim 22.000 dekadır. Bunun 27.000 dekarı tahıla, 2.000 dekarı Pancara, 500 dekarı bahçeliğe, 500 dekarı da diğerlerine ayrılır. Çiftlik ve fabrika alanı yoktur. Arazileri kadastro görmüştür. Ekonomisi doğrudan doğruya toprağa bağlıdır. Hayvancılıkta yapılmaktadır. Sütçülük hızla gelişmektedir. Köyün ziraati makineleşmiştir. Köydeki makineleşme köylünün işini çabuk bitirip yılın büyük bir bölümünü değerlendirememesine yol açmaktadır. Suni gübrenin her çeşidi kullanılmaktadır. İmece yoktur. Topraksız aile yoktur. Miras kanuni olarak paylaşılır. Kız ve erkek evlat arasında ayrılık yoktur. Köyde çok yönlü

kalkınma kooperatifi kurulmuştur. Evlenme yaşı 18 – 22 arasındadır. Son zamanlarda günümüz yapılarına ağırlık verilmektedir. İlkokul ve orta okula sahiptir. Okula devam oranı %100'dür, okula karşı çok büyük ilgi vardır. Okur yazar oranı yüksektir. Okuma odası vardır. Günümüz kitle iletişim araçlarından faydalanılmaktadır. Yüksek öğrenime ilgi büyüktür. Dini inançları çok kuvvetli olup, İslam dininin tüm gereklerini yerine getirmek için çok güzel bir camii de vardır. Evler bahçeli tiptir, birbirine uzak değildir. Civar köylere uzaklığı 2 –3 km.'dir. köyün ilçeyle ilişkisi yoğundur, asfalt yolla bağlı olduğu kasaba yaşantısı köyü etkilemektedir. Elektrik ve su vardır. Balkan harbinin acı günlerini yaşayan bu köy topraklarında Balkan harbinin en büyük ve acımasız çarpışmaları yapılmıştır. Balkan Harbinin acı hatırasına dikilmiş bir Balkan Harbi Şehitliği vardır. Karaağaç köyü yeşilin her rengine bürünmüş güzel bir köydür.

8.13. Kırıkköy : Lüleburgaz'ın kuzey batısında Lüleburgaz – Edirne asfaltına kadar 5 km. oradan da 5 km. olmak üzere 10 km. uzaklıkta Üsküpdere'nin kenarında kurulmuş doğal güzelliği bakımından çok güzel bir köyümüzdür. Ayrıca köyün doğusunda Ayvalı köyü ile sınır olan devamlı akan ve adına Akandere denen bir su vardır. İklimi kara iklimi olup, kuzey doğusunda korusu vardır. Ulaşım asfalt yolla her mevsim rahatlıkla yapılmaktadır. Köyün ekilebilen arazisi 26.000 dönümdür. 16.000 dönümü kışlık, 10.000 dönümü de yazlık ekilir. Ayrıca 100 dönümde bahçecilik ve bağcılık yapılmaktadır. Çiftlik yoktur. Arazisi kadastro görmüştür. Otlak olarak 4.000 dönüm, koru alanı 8.000 dönüm, 6.000 dönümü de hazine arazisi olmak üzere işlenmeyen arazisi vardır. Köyde sulu ziraat yapılmaktadır. Hayvancılıkta vardır. 2000 yılı itibarıyla nüfusu 1996'dır. İlçeye bağlı en büyük köylerdendir. Evlerin yapısı eski ve yeni olarak ayrılır. Günümüzde betonarme binalar artmıştır. Evlenme yaşı 18 – 23'tür. İmece yoktur. İlk ve orta okulu vardır. Devam nispeti %100'dür. Okula ve okumaya büyük ilgi vardır. Kitle iletişim araçlarından faydalanmaktadırlar. Elektrik ve su vardır. Camiye ve İslam dinine bağlı bir köydür. Köy evleri birbirine bitişik bahçeli tiptir. Köyün ilçe ile ilişkisi son derece etkindir. Civar komşu köylerle uzaklığı 3 – 6 km arasında değişir.

Köyün tarihi eskilere dayanırsa da bilinen bir gerçek bir göçmen köyü olduğudur. 93 harbi felaketinden kaçanlar

tarafından Bulgaristan'ın Toros Balkanı yöresinden gelenler tarafından kurulmuştur. Balkan Harbi ve Kurtuluş savaşının acı günlerini geçirmiş olan Kırıkköy kültür seviyesi oldukça yüksek köylerimizden birisi durumundadır.

8.14. Müsellim Köyü : Lüleburgaz'ın güney doğusunda, Ergene ovasında, Ergene nehrine 500 metre uzaklıkta kurulmuştur. İlçeye uzaklığı 12 km.'dir. Bu yolun köyden Tren istasyonuna kadar olan kısmı stablize, diğer kısmı asfalttır. Ancak Ergene nehri taştığında sel suları nedeniyle köy yolu geçit vermemektedir. 2000 yılı sayımına göre nüfusu 358'dir. Göç sebebiyle nüfusta azalma görülmektedir. Köyün geçimi ziraat ve hayvancılıktır. Ana geçim kaynağı ziraattir. Kışlık ekim alanı 12.000 dekar, yazlık olarak ta 8.000 dekadır. Köy arazisi kadastro görmüştür. Her ailenin kendisine kadar tavuk hayvanı ile az arıcılık yapılır. Köyde her çeşit zirai tarım aracı mevcuttur. Tahılların hepsi, Ayçiçeği ve Pancar ekilir. Topraklar suni gübre gübrelenir. İcara toprak verme vardır. Köyde evlenmeler genellikle 22 – 23 yaşlarında başlar. Son yıllarda betonarme yapılar artmıştır. Büyük işletmeler yoktur. Köyde ilk olarak okul 1937 yılında açılmıştır. Köylünün okumaya ve okula karşı ilgisi çok büyüktür. Okuma yazma bilmeyen azdır. Yüksek öğrenime ilgi artmaktadır. Köyde laik bir din anlayışı mevcuttur. Taassup yoktur, İslam dininin bütün gerekleri yerine getirilir, bir camii vardır. Köy evleri bitişiktir, bahçeli ve avluludur, civar köylerle uzaklığı 3 – 10 km. arasında değişir. Komşu köylerden Ovacık, Eskibedir, Kepirtepe, Durak Mahallesi, Alacaoğlu köyü arasında iyi komşuluk ilişkileri sürdürülür. Köyün ilçe ile ilişkisi çok fazladır. Tüm gereksinimlerini ilçeden karşılar. Elektrik ve su mevcuttur. Kitle iletişim araçlarından faydalanılmaktadır.

Müsellim köyünün kesin kuruluş tarihi bilinmemekle beraber çok eski bir köy olduğu söylenmektedir. Türklerin Rumeli'ye geçişleri ile yaşıt olduğu söylenen Müsellim adı da eski Türklerde öncü savaşçı anlamına gelmektedir. Böyle bir grubun Türklerin Rumeli'ye geçmesinden önce buraya gelip konakladığı ve adının da bundan dolayı Müsellim olarak kaldığı rivayet olunmaktadır. Köyde tarihi eser yoktur. Köyün yaşlıları Balkan, Çanakkale ve özellikle Kurtuluş Savaşının çok acı günlerini bugün bile anımsamaktadırlar. Bu yıllarda köy halkı büyük sıkıntılar ve işkenceler görmüştür. Müsellim köyümüz verimli Ergene ovasında kurulmuş ender güzellikte zengin ve hızla gelişen bir köyümüzdür.

8.15. Oklalı Köyü : Lüleburgaz'ın güney batısında 17 km. uzaklıkta, Tekirdağ ili ile Kırklareli sınırındadır. Çevresindeki komşuları şunlardır : 5 km. uzaklıkta Dügüncübaşı, güney doğusunda Tekirdağ ilinin Avluobası köyü, güneyinde yine Tekirdağ iline bağlı Küçükkarakarlı köyü, batısında Sinanlı köyü, kuzey batısında Alpulu kasabası, kuzeyinde Sarıcaali, yine kuzeyinde Sarmısaklı T.U.Ç. tarafından çevrelenmiştir. 2 km. uzağından Ergene nehri geçer. Ayrıca Bağdere, ile Başağıl deresi özellikle sulama işlerinde büyük faydalar sağlamaktadır. İklimi kara iklimi olup ormanlık arazisi yoktur. Dere boylarında söğütlük ve kendi ektikleri kavaklık arazisi vardır. Köy arazisi ova görünümünde olup, çok alçak tepecikler köyün belli başlı arazisi şekillerindendir. Göl sayılabilecek kadar büyük değilse de köyün ve Ergene nehrinin ortasında Cüce göl diye bilinen su birikintisinden sulama ve balıkçılık olarak az olsa faydalanılmaktadır. İşlek bir yere sahip olan köyün yolları asfalttır.

2000 yılı sayımına göre nüfusu 431'dir. Nüfusun bu kadar az olmasının sebebi köyden kente göçlerdir. Köy nüfusunun tamamı çiftçilikle uğraşır. Çiftçiliğin yanı sıra besi hayvancılığı da yapılır. Köyde evlenme yaşı 18 – 25'tir. Köylü yaşamını ziraatle yürütür. Ekim alanı olark 150 dönüm çeltik, 200 dönüm pancar, 300 dönüm bağ ve bahçeye ve diğer 26.000 dönüm araziden 4.000 dekarı çayır ve meradır. Ekilen ürünün başında Buğday gelir, sonra Ayçiçeği, Yulaf, Arpa, Çavdar ekimi de yapılır. Arazi verimi Ergene ovasında çok verimlidir. Suni gübreleme gelişmiştir. Köyde çiftlikler vardır. Köyde hayvancılıkta gelişmiştir. Hemen her ailenin kendi geçimini sağlayacak kadar hayvanı vardır. Sütçülük gelişmiş olup, kalkınma kooperatifi tarafından toplanarak, pazarlanır. Tavukçuluk aile olarak yapılır. Arıcılıkta vardır. Köyde değirmen ve fabrika yoktur. Köyde modern yapılar artmıştır. Ticaretle uğraşan fazla aile yoktur. Köylü ürünlerini çeşitli kooperatifler kanalıyla değerlendirir. Lüleburgaz ve köyleri içinde en gelişmiş bahçecilik işleri Oklalı'dadır. En çok sebze yetiştirilir. İlk köy okulu 1948 yılında açılmıştır ve okumaya karşı ilgi büyüktür. Okuma yazma oranı yüksektir. Kitle iletişim araçlarından faydalanılmaktadır. Yüksek öğretime giden gençler hızla artmaktadır. Köy halkı İslam dinine mensuptur ve köy camii vardır. Yerli mahallesi dağınıktır, fakat göçmen mahallesi

planlıdır. Komşuluk ilişkileri gayet iyidir. Köy yaşamı son yıllarda hızla şehirleşmeye doğru değişmektedir.

Oklalı köyü civarın en eski köylerinden birisidir. Köyün Piri Mehmet Paşanın vakfı olduğu söylenir. Köy ihtiyarlarından alınan rivayete göre Piri Mehmet paşa zamanında savaşta yararlılık gösteren üç okçu kardeşe ve Kapıcı Süleyman Ağa'ya olmak üzere köy iki parça olarak verilmiştir. Okçu kardeşlerden birinin adı Ali olduğundan adının da bundan dolayı Oklu Ali'den geldiği söylenir. Sonradan çeşitli nedenlerle boş kalan bu arazileri 93 harbinde gelen göçmenler yerleştirilmiştir. Süleyman ağanın elinde kalan topraklar ise Şiştori adlı bir Rum'a satılmıştır. Bu Rum'dan kalan topraklarda şimdiki Salih Cevher çiftliğinin topraklarını oluşturmaktadır. Bu köyün ileri gelenlerinden olan ve Oklalı Salih Bey diye anılan ve 70'li yıllarda ölen Salih Bey Kurtuluş Savaşı sırasında arkadaşı Şevket Ödül'le birlikte Atatürk'le yakın ilişkilerde bulunmuş ve Trakya temsilciliği görevinde bulunmuş bir kişidir. Köy Balkan harbinin ve Kurtuluş Savaşındaki Yunan işgalinde acı günler yaşamıştır. Tarihi eserleri bulunmakla beraber köy camisinin en az 450 senelik olduğu söylenmektedir. Ayrıca köy mezarlığında üzerinde eski Türkçe yazılar bulunan mezar taşları ve camii kitabesinden köyün eski tarihini okumak mümkündür. Oklalı hızla büyüyen ve gelişen zengin bir köydür.

8.16. Ovacık Köyü : Eski adı ile Kumsayit diye bilinen şimdiki adı Ovacık olan bu köyümüz Lüleburgaz'ın güneyinde, Müsellim ve Kayabeyli köylerinin yolu üzerinde olup ayrıca Edirne – İstanbul tren yolu da köyün içinden geçmektedir. Ovacık Ergene havzasında kurulmuştur. Kara iklimi hakimdir. Çevresinden Ergene Nehri geçer, gölü ve ormanı yoktur. Köyden kara yolu ve demir yolu olarak ulaşım yapılır. 2000 yılı sayımına göre nüfusu 861'tir. Köyün tamamı ziraatle geçinir. Köye sonradan gelen aileler arasında Bulgaristan göçmenleri vardır. Üretim olarak yazlık ve kışlık ekim alanlarında yapılır. Yazlık ekim için yaklaşık 7.000 dönüm, kışlık ekim için de 20.000 dönüm ayrılır. En çok Buğday, Arpa, Pancar ve Ayçiçeği ekilir. Ovacık köyü toprakları kadastro görmüş olup, yaklaşık 28.000 dönümdür. Yine 90 dönüm hazine arazisi de vardır. Hayvancılıkla da uğraşılır. Sütçülük yapılır ve makineli tarım gelişmiştir. Elektrik ve su mevcuttur. Okul vardır. Ovacık köyü halkı aydın bir köydür.

8.17. Sakızköy : Lüleburgaz'ın kuzey doğusunda, 10 km. uzaklıkta olup merkeze bağlıdır. Kuruluş bakımından iki tepe arasında yerleşmiş, kıyısından küçük dereler geçmekte olup, rakımı 40 m.'dir. Küçük bir korusu ve koru civarında D.S.İ. tarafından yapılan bir büyük gölet bir de şahsa ait küçük gölet vardır. İklimi kara ikliminin tüm özelliklerini taşır. Yolu asfalt olup yaz ve kış açıktır. Bu yol köyü aynı zamanda Umurca köyüne bağlar. Çevre köylerle olan uzaklığı ve bağlantısı şöyledir. Lüleburgaz – Umurca 7 km., Umurca – Sakızköy 3 km., Sakızköy – Emirali 3 km. Sakızköy – Ahmetbey 6 km. olup böylece Ahmetbey kasabası ile de bağlantılıdır.

2000 yılı sayımına göre nüfusu 2108'dir. Nüfus eskiye nazaran göç nedeniyle büyük azalma göstermektedir. Köyün tamamı ziraatla uğraşır, ayrıca küçük bir bölüm besicilik ve ticaret yapar. Köyde en çok ekilen ürünlerin başında Buğday, Ayçiçeği, Şekerpancarı gelir. Ayrıca diğer tüm tahıllarda az miktarda da olsa ekilmektedir. Çiftlik arazisi yoktur. Arazinin tamamı tapulu olup, kadastro görmüştür. Hazineye ait 280 dönüm toprak vardır. Arıcılıkta yapılmaktadır. İlk olarak okul 1943 yılında açılmıştır ve okula karşı ilgi çok büyüktür. Okur yazar oranı yüksektir. Köyde okulun yanı sıra iki büyük camii vardır. Köy İslam dinine mensuptur. Elektrik ve su vardır. Kitle iletişim araçlarının hepsinden faydalanmaktadırlar. Sakızköy Balkan harbinde genel karargah olarak kullanılmış tarihi bir köy olmakla da övünür. Köyün ilk kurucularının Bulgaristan'ın Ortaköy yerlileri olduğu söylenip, kuruluş tarihi kesin olarak bilinmez. Ancak Merzifonlu Kara Mustafa Paşanın kızı Zeliha hanımın mülkü olarak Bulgarlara satıldığından ve 60 – 70 hane Bulgar yerleştiğinden adı Satıköy olarak uzun yıllar anılmıştır, sonradan toprağının sakız gibi yapışkan oluşu nedeniyle Sakızköy olarak değiştirilmiştir. Toprakları verimli, insanları çalışkan ve cana yakın bir köy olan Sakızköy Lüleburgaz'ın sayılı köylerinden biridir.

8.18. Sarıcalı Köyü : Lüleburgaz'ın güney batı yöresinde Babaeski asfaltı üzerinde 9 km. uzaklıkta olup, köyden asfalta 2 km. bir asfalt yol vardır. Çevresinde Sarmısaklı T.Ü.Ç. Babaeski'nin Düğüncülü köyü, Ergene nehri ve Kırıkköy ile Lüleburgaz toprakları içinde kalır. Kara ikliminin tüm özellikleri vardır. Köyün güneyinden Ergene nehri geçer. Doğal göl ve orman alanı yoktur . yaklaşık 34.000 dönüm olan köy arazisinin 1/3'ü yazlık, 2/3'ü kışlık ekilir. En çok ekilen ürünlerden başta

Buğday, Mısır, Ayçiçeği, Pancar ve diğerleri ekilir. Çiftlik arazisi yoktur. Köy arazisinin tümü tapulu olup, kadastro görmüştür. 1.000 dönümü meradır. Ayrıca 2.000 dönümü de hazine arazisidir. 2000 yılı sayımına göre nüfusu 819'dur. Hayvancılık yapılmaktadır. Köyde makineli ziraat hakimdir. Değirmen yada fabrika yoktur. Köyde herkes kendi toprağını işler.

Evlenme yaşı 18 – 23'tür. Evler eski köy evleridir, ancak son yıllarda yıkılıp yeni modern binaların yapıldığı görülmektedir. İlk olarak okul 1951 yılında açılmıştır. Okula devam oranı çok yüksektir. Okuma yazma oranı yüksektir. İki tane büyük camii vardır. Köyde elektrik su mevcuttur. Kitle iletişim araçlarından faydalanılmaktadır. Kasaba ile bağlantısı rahat bir şekilde yapılmaktadır. Köy evleri birbirine yakındır. Köyün tarihini kesin olarak bilen kimse yoktur, ancak önceleri bu köy topraklarının çiftlik arazisi olduğu bilinmekte iken 1311 yılında Bulgaristan'ın Tırnova göçmenleri yerleşmiştir. Köy adının köy mezarlığında mevcut yatıra atfen verildiği söylenmektedir. Sarıcalı köyü çok modern bir görünüme sahip olup, son yıllarda büyük gelişme göstermiştir.

8.19. Tatarköy : Lüleburgaz'ın kuzeyinde 8 km. uzaklıkta, kurulmuş olan şirin bir köyümüzdür. Kuruluş tarihi olarak 1877 – 78 Osmanlı – Rus harbi sonrası Bulgaristan'dan gelen göçmenlerce kurulmuştur. Kara ikliminin tüm özelliklerini taşır. Köyün hemen yakınından Tatarköy deresi olarak bilinen bir akarsu geçer. Yazları kuruyan kışları karsuyunla beslenip akan bu sudan sulamada faydalanır. Köyün üzerinde ve altında köy koruluğu mevcut olup, bodur meşelerle kaplıdır. Köyün doğusunda 1975 yılında D.S.İ. tarafından yapılmış bir gölet vardır. Yolu asfalt olup yaz ve kış açıktır. 2000 yılı sayımına göre nüfusu 984'tür. Nüfusta son yıllarda azalmalar görülmektedir. Köyün tüm yaşamı hayvancılık ve ziraattan sağlanır. En çok ekilen ürünler Buğday, Ayçiçeği, Pancar, Mısır ayrıca hayvan yemi olarak Arpa, Yulaf, Yonca ve gölete yakın tarlalarda sulu ziraat olarak Pancar ekimi yapılmaktadır. Köy arazisi kadastro görmüştür. Ekim için ayrılan tarlaları 17.000 dekar çayır ve mera olarak ayrılan arazinin de 9.000 dekar olduğu söylenmektedir. Sütçülük hızla gelişmektedir ve elde edilen süt kalkınma kooperatifi aracılığıyla pazarlanır. Tavukçuluk aile tavukçuluğudur. Arıcılık son yıllarda çıkan zehirli tarım ilaçları yüzünden yavaş yavaş ölmüştür. Her türlü

ziraat aletinden faydalanılmaktadır. Köyde hemen hemen her türlü gübre çeşidi kullanılır. İarcılık ve imece azalmıştır.

Köyde evlenme yaşı genellikle 18 – 21'dir. Geleneklere göre her şey yapılır. Köy evleri de eskiden yapılan kerpiç binaların yerine sağlam ve modern sayılabilecek betonerme yapılardan oluşur. Elektrik ve su vardır. İlk okul 1930 yılında açılmıştır. 5 derslikli ve 7 öğretmenlidir. Okula karşı ilgi diğer köylerde olduğu gibi yüksektir. Okur yazar oranı yüksektir. Yüksek öğrenime önem verilmektedir. Kitle iletişim araçlarında faydalanılmaktadır. Köy camii vardır. Köy evleri birbirine çok yakındır ve komşuluk ilişkileri iyidir. Diğer ilişkiler de oldukça gelişmiştir. Doğusunda Eskitaşlı ve Yenitaşlı, batısında Hamitabat ve Çeşmekolu, kuzeyinde Celaliye ve Hamitabat köyleriyle yakın ilişkileri vardır. Köyün güneyinde bağlı olduğu Lüleburgaz ilçesi vardır. İlçe ile iletişim rahatlıkla sağlanmaktadır. Köyün tarihi 100 yıldan fazladır. Köy Balkan harbinde ve İstiklal harbinde çok acılı günler yaşamıştır.

8.20. Turgutbey Köyü : Lüleburgaz'ın en yakın ve en gelişmiş köylerinden biri olan Turgutbey ilçenin 4 km. kuzeyinde, Pınarhisar asfaltı üzerinde kurulmuştur. Çok eski ve tarihi bir köy olmasına karşın uzun yıllar gelişmemiş, nüfusu artmamıştır. Fakat yakınlarına yapılan otoyol ve fabrikalar sayesinde gelişme göstermektedir. Kara iklimi özellikleri hakim hafif eğimli topraklarından biri batısından geçen Baba deresi, diğeri doğusundan geçen Kozlu deresi adlı iki küçük akarsuyu vardır. Göl ve orman arazisi yoktur. 5 dönümlük küçük koru arazisi vardır. Geçiş yolu olmasından dolayı ulaşım sorunu yoktur. 2000 yılı sayımına göre nüfusu 1373'tür. Son yıllarda az da olsa nüfusta artış görülmektedir. Köyde ziraat, hayvancılık ve küçük el sanatları ile geçim sağlanmaktadır. Tahıllardan Buğday, Ayçiçeği, Pancar ekimi yapılır. Meyvecilikte yapılmaktadır. Arazisi kadaastro görmüştür. Sütçülük yapılmaktadır ve kurulan köy kalıkınma kooperatifi tarafından değerlendirilmektedir. Ayrıca Tarım Kredi kooperatifi de mevcut olup, Turgutbey köyüne çok yararlı çalışmalarda bulunmaktadır. Ziraii aletlerin tümünden faydalanılmaktadır. D.S.İ. tarafında açılan çok verimli, bol sulu artezyenler sayesinde üretim daha da artmıştır.

Evlenme yaşı 18 – 24 arasında değişir ve gelenek göreneklere göre yapılır. Köy evleri eski ve yeni olarak

yapılmıştır. Ancak son yıllarda betonarme binalar artmıştır. Köy ilkokulu 1938'de açılmış olup, 5 sınıflı ve 6 öğretmenlidir. Köy halkının okula ve okumaya karşı ilgisi büyüktür ve okuma odası vardır. Okuma yazma oranı yüksektir. Kitle iletişim aletlerinden faydalanılmaktadır. Elektrik ve su vardır ve bir bakıma bu köy şehirleşmiştir. Yüksek tahsile büyük önem verilmektedir. İslam dinine mensup olup köyün camii vardır. Köy evleri birbirine yakındır. Tarihi bir köy olduğu bilinen Turgutbey köyü adını Turgut Bey isimli bir çiftlik sahibinin toprakları üzerinde kurulmuş olduğundan aldığı rivayet olunur. Balkan harbi ve İstiklal harbinin acı günlerini yaşamış bir köy olan Turgutbey verimli topraklara sahip olup, yeşil ve sarının her renginin hakim olduğu güzel bir köyümüzdür.

8.21. Umurca Köyü : Lüleburgaz'ın 7 km. doğusunda kurulmuştur. İlçeye 7 km.'lik asfalt bir yolla bağlıdır. İçinden aynı adı taşıyan ve yazın kuruyan kışın akan Umurca deresi geçmektedir. İklimi kara iklimi olup, 2000 yılı sayımına göre nüfusu 364'tür. Son yıllarda göç sebebiyle nüfusta azalma görülmektedir. Köyün tümü ziraat ve hayvancılıktan geçimini sağlar. Köy arazisi yazlık ve kışlık olarak ekilir. Yazlık 4.000 dekar, kışlık 10.000 dekar ekim yapılır. Toplam 14.000 dekar araziye her çeşit tahıl ekilir. Özellikle, Buğday, Ayçiçeği önde gelir. Çiftlik arazisi yoktur. Her çeşit ziraat makine ile yapılmaktadır ve suni gübrenin her çeşidi kullanılır. İmece yoktur. Şehre göçen aileler topraklarını icara vermektedirler. Köyde kurulmuş çok yönlü kalkınma kooperatifi köylünün ürününü değerlendirir. Evlenme yaşı 18 – 21 arasında değişir ve her geleneklere göre yapılır. İlk olarak okul 1942 yılında açılmıştır ve devam sorunu yoktur. Okur yazar oranı %95 civarındadır ve okuma odası vardır. Kitle iletişim araçlarından faydalanılmaktadır. Elektrik ve suyu vardır. Dini inançları kuvvetlidir ve camii vardır. Köy evleri birbirine oldukça yakındır. Komşuluk ilişkileri yoğundur. Köyün ilçe ile bağlantısı rahatlıkla sağlanmaktadır. Umurca köyünün kuruluşu 1926 yılındadır. Lüleburgaz'ın doğusundaki Umurca tepeleri denen mevkiide 1937'de Prof. Arif Müfit Mansel tarafından arkeolojik kazılar yapılmış ve bazı değerli eşyalar bulunmuştur.

8.22. Yenibedir Köyü : Lüleburgaz ilçesinin 8 km. doğusunda, Edirne – İstanbul karayolu üzerinde kurulmuştur. Çevresinden doğudan güneye doğru bir yay çizen Ergene nehri ile kuzeyinden geçen Yürük dere isimli akarsuları vardır. Göl

veya orman alanı yoktur. Köyün tamamı düz ve hafif eğimli tepeler üzerine kurulmuştur. Köyün içinden geçen E – 5 karayolu köyü ilçeye bağlar. Trafik her zaman yoğundur. 2000 yılı sayımına göre nüfusu 326'dır. Şehre göçler sebebiyle nüfusta azalma görülmektedir. Tarihi eski olmadığı için adının başındaki yeni sözcüğü doğrudur. Kesin kuruluşu 1935 – 36 yılına rastlar. Köy halkı Kırklareli'nin Ahmatlar, Deveçatağı, ve Kızıldere köylerinden olup aynı sülaledendir. Tüm köy halkı akrabadır. Köy Türkiye'nin planlı yapılmış ilk köylerinden birisi olmakla övünür.

Köy halkı ziraatla geçinir, küçükbaş hayvancılık kalmamıştır. Yalnız evlerde cins inekler beslenip sütünden faydalanılır. Ekim alanları yazlık ve kışlık olarak ayrılmıştır. Bunlarda %30'u yazlık, %70'i kışlık olarak ekilir. En çok Buğday, Ayçiçeği, Pancar ekilir. Tapusuz arazisi yoktur ve kadastro geçmiştir. Hazine arazisi de yoktur. 1000 dekar orta malı toprak vardır. Kümes hayvanları aile kümeslerinde beslenir ve arıcılıkta yoktur. Modern ziraatin tüm olanaklarından faydalanılır. Köy sınırları içinde kalan bir modern un fabrikası ile yağ fabrikası vardır. Evlenme yaşı 20 – 24 arasındadır ve gelenekler yaşatılır. Köyün büyük bir bölümü modern yapılara sahiptir. İlk olarak okul 1936'da yapılmıştır. Okula ve okumaya karşı ilgi büyüktür. Kitle iletişim araçlarından faydalanılmaktadır. elektrik ve su vardır. E – 5 karayolunun işlekliği nedeniyle ilçe ile ilişkiler gelişmiştir. Olgun ve aydın bir köydür. Şehir yaşamı köydeki yaşamı büyük ölçüde etkilemektedir. Adı gibi her şeyi yeni olan bu köyümüz aynı zamanda turistik bir yol kenarında kurulmuş olmanın verdiği fırsatı değerlendirmiş ve köy sınırları içinde bazı turistik pansiyon ve lokantalar açılmıştır. Bunlardan Işık Pansiyon gerçekte gerek temizliği ve gerekse işletmeciliği bakımından örnek bir turistik kuruluştur. Köyün hemen yakınında Murattepe diye bilinen bir höyük vardır. Bununda tarihi eskiye dayanır. Yenibedir köyü son yıllarda hızla gelişen ve güzelleşen çok hareketli, misafirperver bir örnek köyümüzdür.

8.23. Yenitaşlı Köyü : Lüleburgaz Pınarhisar asfaltı üzerinde bir başka yeni adını taşıyan ve 8 km. uzaklıkta kurulmuştur. Kara iklimi özelliklerini taşıyan köyün kuzeyinden Kaynarca deresi geçer. Kuzeyinde ise Tatarköy ile müşterek sınırlar içinde kalan gölet vardır. Ayrıca 800 dekara yakın koruluğu

vardır. 2000 yılı sayımına göre nüfusu 165 kişidir. Köylü geçimini tamamen ziraat ve hayvancılıktan sağlamaktadır. Köye sonradan gelip yerleşen aile yoktur. Köyden çalışmak için ilçe merkezine ve İstanbul'a göç olmuştur. Üretim olarak yalnızca tahıl, ve Pancarın yanı sıra sebzecilikte yapılır. Arazinin tümü tapuludur ve kadastro geçmiştir. Hayvancılık ileri ölçülerde gelişmemiştir. Tavukçuluk, Arıcılık ve sütçülük halen ihtiyacı kadar uygulanmaktadır. Modern zirai tarım aletlerinden yararlanılmaktadır. Suni gübre kullanımı artmıştır.

Evlenmeler gelenek ve göreneklere uygun olarak 18 – 21 yaşlarında yapılır. Köy evleri eski tip kerpiçten yapılmıştır. Ancak son zamanlarda yeni ve modern binalar yapılmaktadır. İlk olarak okul 1945 yılında açılmıştır. Okula ve okumaya karşı ilgi büyüktür ve okur yazar oranı yüksektir. Köy okuma odası ve kütüphanesi vardır. Yüksek öğrenime büyük önem verilmektedir. Köy İslam dinine bağlı olup, camii vardır. Köy evleri birbirine yakındır. Komşu köylerden Turgutbey, Eskitaşlı, Tatarköy, Hamzabey ile komşuluk ilişkileri çok iyidir. Yenitaşlı köyünün kesin kuruluş tarihini 1319 olduğu rivayet olunmakta ise de bu bilinmemektedir. Ancak adının yeni olmasına karşın çok eski bir kuruluşu olduğu ve ilk kurucularının Bulgaristan göçmenleri olduğu bilinmektedir. Balkan ve İstiklal harbini yaşamış bir köyümüzüdür. Yenitaşlı köyümüz hafif eğilimli bir tepenin eteğinde kurulmuş olmanın verdiği alivüyonlu topraklarda çok verimli ürünler ve sebzeler yetiştirmektedir. Yol kenarında olmanın verdiği ulaşım olanakları ile günün her saatinde ilçe ile bağlantılıdır. Aydın ve misafirperver bir köy halkının oluşturduğu bu köyümüz de gittikçe büyümektedir.

8.24. Büyükkarıştıran Belediyesi : Lüleburgaz'ın merkez ilçesinden başka ikinci belediyesi olarak bilinen Büyükkarıştıran merkezi tarihi eski olduğu kadar, E – 5 karayolu üzerinde kurulmuş yerleşim yerleri içinde en büyüğü ve en gelişmişidir. Büyükkarıştıran merkezi Tekirdağ Çorlu'nun Misinli köyü ile güneyinde Muratlı ilçesi, batısında Küçükkarıştıran, Karamusul, Çiftlikköy sınırları ile çevrilidir. İklimi ılıman sayılabilir. Her iki yanından dereler geçmektedir. Bunlardan Büyükkarıştıran deresi D.S.İ. tarafından taşkınlardan korunması için kanallarla bağlanmıştır. Büyükkarıştıran Belediyesi E – 5 karayolunun hemen yanındadır. Köy yolları Y.S.E. tarafından yapılmıştır.

2000 yılı sayımına göre nüfusu 5.687'dir. gerek nüfus olarak ve gerekse Muratlı, Çorlu, Lüleburgaz ilçelerinin kesiştiği bir yerde kurulmuş olan Büyükkarıştıran önemli bir merkezdir. Üretim olarak tahılın her çeşidi ile birlikte sebzeçilik geniş ölçüde yapılmaktadır. Hayvancılıkta gelişmiştir. Sütçülük, Tavukçuluk, Arıcılık oldukça gelişmiştir. Ziraat alet ve makinelerinin kullanımı çok büyük ölçüdedir. Belediye sınırları içinde kuru ziraat yapılmaktadır. Modern betonarme binaların sayısı oldukça fazladır. Büyükkarıştıran'da ticaret hayatı gelişmiştir. Ticaret olarak Çorlu, Muratlı, Lüleburgaz pazarlarına mal götürülür. Zihni kültür yönünden Büyükkarıştıran örnek bir belediyedir. İlk olarak okul 1934 yılında yapılmıştır. Okuma yazma oranı yüksektir ve okumaya kaşı ilgi büyüktür. Yüksek öğrenime büyük önem verilmektedir. Kitle iletişim araçlarının Büyükkarıştıran sosyal hayatına katkısı büyüktür. Bu bölgenin sınırları içinde bir çok büyük fabrikalar inşa edilmiştir. Örneğin Doysan Yağ San. A. Ş., Trakya Cam San., Kırklareli Cam San. Eczacıbaşı İlaç San. vs. Kurulan fabrikalar bölgenin nüfusunun artmasına ve bu bölgenin büyük önem kazanmasına yardımcı olmuştur. Sosyal ve ekonomik yaşam gelişmiştir.

Büyükkarıştıran adı ve kuruluşu çok eskilere dayanır. Osmanlı devrinde imar edilen bir köprü, su taşıma kanalları ve camii ile birlikte çeşmeler vardır. Bilindiği kadarıyla Büyükkarıştıran Osmanlı ordularının Rumeli seferlerine çıktıklarında Padişah'ın ve ordularının dinlenme alanı olarak kurulmuştur. Hatta bir rivayete göre Padişah Yavuz Sultan Selim Han'ın babası II. Beyazıt'a karşı ilk direnişi bu ovada göstermiş ve tahta çıkmıştır. Adının da şimdiki Küçükkarıştıran köyünün olduğu mevkide yapılan karışık bir savaş sonrası Karıştıran olarak almıştır. Osmanlı devrinin bu önemli merkezi Cumhuriyet'in ilanından 1973 yılına kadar Nahiye olarak kalmıştır.

Büyükkarıştıran Belediyesinin bir diğer önemli sayılabilecek tarihi olayı da 1937 yılında yapılan Trakya Manevralarında Büyük Atatürk ve İsmet Paşa ile birlikte Gen.Kur. Bşk. Fevzi Çakmak ve yanlarındaki yüksek rütbeli subaylar bu bölgeyi ziyaret etmişlerdir. O zaman ki Nahiye müdürü tarafından onurlarına şimdiki eski okulun bahçesinde bir öğlen yemeği verilmiştir. Bundan çok memnun olan Gazi Mustafa Kemal Atatürk yanındaki Trakya Müfettişi Kazım Dirik Paşaya bu bölgeye su getirilmesi için talimat vermiş ve o

zaman yapılan tarihi çeşme bu bile akmaktadır. Adı Horhor çeşmedir. Böylece Trakya Manevraları vesilesi ile Lüleburgaz topraklarına giren Atatürk, Büyükkarıştıran halkının konuğu olmuştur.

Balkan Savaşı ve İstiklal Savaşının en kanlı çarpışmalarından birisi Muratlı yakınlarında olmuştur. İşgal altında çok acı günler yaşayan Büyükkarıştıran'lı eskilerden birçoğu bu harplerde şehit düşmüştür. Büyükkarıştıran günümüzde de eski öneminden bir şey yitirmeksizin, hatta daha da çok önemle kalkınan bir bölgemizdir.

8.25. Ahmetbey Belediyesi : Lüleburgazın doğusunda, ilçe 21 km.'lik asfalt yolla bağlı komşu belediye Evrensekiz'le aynı yol güzergahında Lüleburgaz ilçe merkezinden sonra en kalabalık nüfusa sahip merkezlerimizden birisidir. Kara ikliminin her türlü özelliklerini taşıyan, batısından Soğucak dere geçen Ahmetbey'de göl ve orman arazisi yoktur. Son yıllarda bu bölgede nüfus artışına rastlanmaktadır. Gerek sosyal ve gerekse kültürel açılardan gelişmiş bir bölgedir. 2000 yılı sayımına göre nüfusu 4.503'tür. Bölge halkı geçimini ziraat, hayvancılık ve ticaretten sağlamaktadır. Yerli halkının yanı sıra çeşitli tarihlerde gelen göçmenlerin nüfus artışına neden olduğu söylenebilir. Üretimin her çeşidi verimli topraklarında yapılmakta olup, tahıllardan Buğday, Arpa, Yulaf vs., Ayçiçeği, Pancar en çok ekilendir. Ziraat makine ve aletlerinden çok faydalanılmaktadır. Haftanın Cuma günü genel Pazar kurulmasının yanı sıra İlkbahar ve Sonbahar'da panayırılar yapılmaktadır. Elektrik ve su mevcuttur. Modern evlerin sayısı oldukça fazladır.

Bölgede her alanda olduğu gibi sosyal ve kültürel alanda da büyük gelişmeler vardır. İlk olarak okul 1930 yılında açılmıştır. Şimdi orta okul ve lisesi de vardır. Okur yazar oranı en yüksek olan merkezlerden birisidir. Kitle iletişim araçları Ahmetbey Belediyesinin gelişimine sosyal yaşantısına yoğun şekilde etkilerini sürdürmektedir. Bölgede hareketli bir ticaret hayatı görülmektedir. Trakya bölgesinde gelişmiş olan fabrikaların bulunmasından dolayı işsizlik oranı düşüktür. T.M.O. alım binası bulunmaktadır. Un ve yağ fabrikaları bu bölgede bulunmaktadır. Eczane, bakkal, kasap, berber vb. gibi diğer tüm ihtiyaçların karşılanacağı bir çarşısı olan Ahmetbey merkezi yerde kurulmuş olması itibarıyla yakın çevre köylerinde

alışveriş yaptıkları bir ticaret merkezi halindedir. Tarım ve Kredi Kooperatifinin yanı sıra, kalkınma kooperatifinin de kurulmuş olması üreticinin malının değerlendirilmesine katkıda bulunmaktadır. İki büyük camiye sahiptir. Beldenin çok eski bir tarihe sahip olduğu söylenmekte olup, kesin kuruluş tarihi bilinmemektedir. Ancak çevrenin en eski yerleşme merkezlerinden biri olduğu söylenmektedir. Balkan harbinin, İstiklal Savaşının en acı günlerini yaşamış olup düşmanlarımızın bu bölge ve çevresinde yapmış oldukları işkence ve eziyetin izleri bugün bile görülmektedir. Ahmetbey bugün üç mahalleden oluşmaktadır. Dere, Gündoğu ve Karşıyaka adlarındaki bu mahalleler hızla büyümekte ve gelişmektedir. Adının neden Ahmetbey olduğu bilinmemekle beraber bazı söylentiler de vardır.

8.26. Akçaköy : Lüleburgaz ilçesinin doğusundaki son köydür. Bucak merkezi olarak Büyükkarıştıran'a bağlıdır. Köy düz bir arazide kurulmuş olup, iklimi kara iklimidir. Lüleburgaz'a ulaşımı sağlayan 23 km.'lik asfalt bir yola sahiptir. Bu yol aynı zamanda Ahmetbey'e de gider. Orman, göl veya gölet yoktur. Çevresinden bir küçük dere geçer. 2000 yılı sayımına göre nüfusu 415 kişidir. 30.000 dekar arazinin yaklaşık olarak yarısı yazlık, yarısı da kışlık ekilir. Toprakları kadastro görmüştür.

Tahılların her çeşidi yetiştirilir, ancak hayvancılık gittikçe önemini kaybetmiştir. Evlerde beslenen bazı melez ve cins ineklerin sütünden faydalanılır. En çok Buğday, Ayçiçeği, Arpa, Mısır ekilir. Makineli ziraatın tüm araç ve gereçleri kullanılır. Evlenme yaşı 18 – 22 yaş arasında olup, gelenek ve göreneklere göre gerçekleştirilir.

Köyde 1951 yılından beri okul vardır. Aydın ve okur yazar oranı yüksektir. 4 dershaneli, 4 öğretmenli okula karşı ilgi büyüktür. Elektrik ve su vardır. Kitle iletişim araçları köyde düzenli olarak takip edilmekte ve yararlanılmaktadır. Köy mezarlığındaki Osmanlıca yazılı mezar taşlarından anlaşıldığı kadarıyla eski bir tarihi vardır. Ancak bugünkü halkının çoğu Cumhuriyet'ten sonra gelip yerleştiği için daha eski tarihi hakkında kesin bilgilere sahip değildir. Akçaköy, bilinen bir rivayete göre Büyükkarıştıran kadar eski bir köydür. Ancak geçirdiği acı ve kötü istilalar sonucu hiç imar edilmemiş sürekli yıkımlarla karşılaşmıştır. Köy camii vardır. Halkı dindar fakat

tutucu değildir. Aydın ve aynı zamanda çalışan bir köyümüzdür.

8.27. Çengelli Köyü : Lüleburgaz'ın 25 km. güneyinde Büyükkarıştıran'a bağlıdır. 30.000 dekar arazi ile sınırlıdır. Bunlardan güneyde Kayabeyli, batısında Alacaoğlu, güneybatısında Kılıçlar, güneyinde Muzruplu, Hanoğlu, doğusunda Arzulu, Davutlu köyleri ile komşudur. Köy ovalıktır. Dağ ve tepe yoktur. Dere sayılabilecek bir akarsuyu vardır. Göl, gölet veya ormanı yoktur. Kara iklimi özellikleri taşır. Rakımı 60 m.'dir. yazları sıcak ve kurak, kışları soğuk ve yağışlıdır.

Yetiştirdiği ürünlerin başında tahıllar, Ayçiçeği ve az miktarda Pancar gelir. Köyü ilçe merkezine bağlayan yol asfalttır ve 20 km.'dir. 2000 yılı sayımına göre nüfusu 358'dir. Nüfus çeşitli nedenlerle azalma göstermektedir. Köyde ziraatin yanı sıra hayvancılıkta az da olsa yapılmaktadır. Evlenme yaşı 18 – 25 arasındadır. Köye sonradan gelip yerleşenler göçmenlerdir. Sırasıyla 93 harbi göçmenleri, 35 göçmenleri ve 50 göçmenleri yerleşmiştir.

Kışlık ekim alanı 11.000 dekardır. Yazlık ekim alanı olarak ta 10.000 dekardır. Başta Buğday ve Ayçiçeği ekimi yapılır. Diğer tahılların ekimi çok azdır. Çok az da olsa Pancar ekimi de yapılır. Köyün 3.000 dekar orta malı arazisi vardır. Hayvancılık olarak küçükbaş hayvan sayısı fazladır. Sütçülük gelişmemiştir. Modern ziraat araç ve gereçleri kullanılmaktadır. Değirmen ve fabrika yoktur. İcarcılık veya ortakçılık yok denecek kadar azdır. İmece yoktur. Evler tek katlı, bahçeli ve bitişik nizamdır. Modern binaların sayıları gittikçe artmaktadır. İlk olarak okul 1937 yılında açılmıştır. 5 dershaneli ve 5 öğretmenlidir. Okuma yazma oranı yüksektir. Kitle iletişim araçlarının faydaları köy halkına katkı sağlamaktadır. Elektrik ve su vardır. Köy halkı İslam dinine bağlı olup, camisi vardır. Komşu köylerle ilişkileri gayet iyidir. İlçe ile bağlantısı rahat bir şekilde sağlanmaktadır. Çengelli adının nereden geldiği bilinmemektedir. Ancak köyün tarihinin çok eski olduğu ve köyde mevcut mezarlıkta 300 sene evveline ait mezar taşlarına rastlanmaktadır. Çengelli köyü ve halkı çok cana yakın ve aydın bir toplumdur. Köylerinin hızla kalkınması için üstün bir çaba harcamaktadırlar.

8.28. Çiftlikköy : Lüleburgaz'ın güney doğusunda, Ergene ovasının en verimli topraklarındadır. Doğusunda

Büyükkarıştıran, güneyinde Seyitler, ve Muratlı ilçesine bağlı Ballıhoca köyleri ile sınırlıdır. İklimi kara ikliminin özelliklerini taşır. Köyün güneyinden Ergene nehri geçer, kuzeyinden gelen ve batısından geçen Karıştıran deresi Çiftlikköy sınırları içerisinde Ergene'ye kavuşur. 5 km.'lik bir asfalt yolla E – 5 karayoluna bağlanır. İlçe merkezine uzaklığı 23 km.'dir. 3 km. güneyinden Edirne – İstanbul demiryolu geçer. 2000 yılı sayımına göre nüfusu 1663'tür. Köyden İstanbul'a giden aileler çoktur. Üretim olarak makineli ziraat yapılır. Yazlık ve kışlık ekim alanları 30.000 dekarı geçer. Bunun 20.000 dönümü tahıl için ayrılır. 1.500 dönümü bağ, bahçedir, 4.000 dönümü de Pancar üretimine ayrılır. Daha çok Buğday, Ayçiçeği, Pancar ve diğer tahıllar ekilir. Adının Çiftlikköy olmasına karşın köy topraklarında çiftlik arazisi yoktur.

Köyde herkesin tapusu vardır. Kadastro çalışmaları yapılmıştır. Hazineye ait 2.200 dönüm toprak vardır. Orta malı arazi yoktur. Makineli ziraat çok gelişmiştir. Hayvancılıkta gittikçe önem kazanmaktadır. Tavukçuluk ve arıcılık yapılmaktadır. Evlenme yaşı 18 – 23'tür. Evlenmeler geleneksel törenlerle yapılır. Köy evlerinin çoğu kerpiçten olmasına karşın son yıllarda yeni betonarme binalarda yapılmıştır. Sağlık ocağı vardır. Ticaret hayatı olarak etkindir. Köylü malını Muratlı ve Lüleburgaz pazarlarında satar. Okula ilgi büyüktür. Okula devam durumu çok iyidir. Okur yazar oranı yüksektir. Köyden yetişmiş, yüksek öğrenim görmüş pek çok kişi vardır. Camii vardır. İslam dininin tüm gerekleri yerine getirilir. Dindar fakat tutucu, bağınaz bir köy değildir. Aksine aydın ve hoşgörülüdür. Köy evleri bahçeli bitişik nizamdır. Komşu köylerle ilişkileri iyidir. Köydeki Tarım Kredi kooperatifinin olması komşu köylerle ilişkiyi sıkılaştırmaktadır. İlçe merkeziyle ulaşım rahatlıkla sağlanmaktadır. Elektrik ve su vardır. Köyün kesin tarihi bilinmemekle beraber rivayete göre Rumların oturduğu bir köy iken 1331 yılında Bulgaristan, Yunanistan ve Yugoslavya'dan getirilen göçmenlerce iskan edilmiş ve Türkleştirilmiştir. Böylece o tarihten beri bir Türk köyüdür. 1921 yılında Yunan işgalinin acı günlerini yaşamıştır. Çiftlikköy Lüleburgaz'ın en zengin ve bereketli topraklarında kurulmuş, çok çalışkan ve mert insanları olan şirin bir köyümüzdür. Tarihi eserleri yoktur.

8.29. Davutlu Köyü : Lüleburgaz'ın güney doğusunda Büyükkarıştıran'a bağlı en küçük fakat en sevimli köylerimizden

birisidir. Geniş ve düz bir ovanın üzerinde kurulmuş olup, güneyinden Anadere geçer. Yaz ve kiş akan bu derenin suyundan sulamada faydalanılır. Köyün Lüleburgaz'a iki Muratlı'ya bir asfalt yolla bağlantısı vardır. Lüleburgaz'a giden birinci yol  iftlik y üzerinden geçer, ikincisi ise  engeli üzerindendir. Uzaklığı 25 km.'dir. 2000 yılı sayımına göre nüfusu 107'dir. Köyden kente hızlı bir güç olmuştur.

Köyün tamamı ziraat ve hayvancılıkla geçimini sağlar. Köyün 7.000 dekar arazisi vardır. Bunun 5.000 dekarı kişlık, 2.000 dekarı da yazlık ekilir. Mera yoktur. En  ok Buğday ve Ayçiçeği  retimi yapılır. Az miktarda Arpa ekilir. Fenni gübreleme kullanılır. Köylü kendi yiyeceğinden fazlasını pazara götürür. Köy okulu 2 derslikli ve 2 öğretmenlidir. 1942 yılında açılmıştır. Köy halkının okula karşı ilgisi büyüktür. Yüksek  ğrenime giden  ğrenci sayısı çok azdır. Bunun nedeni fakir bir köy olan Davutlu'da insan gücü gereği vardır. Köy evleri birbirinden uzaktır. Civar köylerle ilişkileri iyidir. Elektrik, yol ve su sorunu yoktur. Davutlu köyü çok eski ve tarihi bir köy olmasına karşın uzun yıllardır süregelen g  lerle fakirleşmiştir. Buna rağmen çok misafirperver, g nl  zengin bir halkı vardır.

8.30. Emirali Köyü : Lüleburgaz'ın kuzey doğusunda kurulmuştur. Kuruluş alanı  evre köylerden daha yüksekte olup kuruluş yeri ovayı andırır. Tipik kara iklimi özellikleri taşır.  nemli sayılabilecek dereleri yoktur, yalnız yazın kuruyan kişın akan Bah edere ile Kavakdere suları söylenebilir. Köyde g l ve orman yoktur. Lüleburgaz'a 17 km. uzaklıktadır. Yolu asfaltdır. Merkezle ulaşım rahatlıkla sağlanmaktadır. 2000 yılı sayımına göre nüfusu 1037'dir. Ancak bu sayı gittikçe düşmektedir. Köyün tamamı ziraat ile uğraşır, ziraatın yanı sıra daha ziyade büyükbaş hayvancılıktan, melez ve cins inek bakımı yapılır. Köyün merası az olduğundan hayvanlar ekseriyetle evde bakılır. Tahıl ürünlerinden en çok Buğday ve Ayçiçeği ekimi yapılır. Köyde az da olsa  rnek Elma bahçeleri vardır. Köy halkının çoğunluğunu göçmen gelenler oluşturur. Köy toprakları 20.000 dönüm kadardır. Yazlık ve kişlık ekim yapılır. Kadastro  alışmaları yapılmıştır. Modern ziraat aletleri kullanılmaktadır.

Köyde değirmen ve fabrika yoktur. Fenni gübreleme son yıllarda artmıştır. Yarıcılık ve icarcılık yapılır. Son yıllarda modern bina yapıları artmıştır. Evlenme yaşı 18 – 25'tir ve

geleneklere göre düğün yapılır. İlk köy okulu 1935 yılında açılmıştır. Okula devam %100'dür. Okula ve okumaya karşı büyük ilgi gösterilir. Okur yazar oranı yüksektir. Kitle iletişim araçları köyün gelişimini olumlu yönde etkilemektedir. Yüksek öğrenime ilgi büyüktür. Köyde camii vardır ve dini kültür gelişmiştir. Komşuluk ilişkileri gelişmiştir. Köyün 3 km. doğusunda Ahmetbey vardır. Köy halkı gereksinimlerinin çoğunu Ahmetbey'den karşılar. Köyün batısında 7 km. uzaklıkta Sakızköy vardır. Ayrıca kuzeyinde 13 km. uzaklığında Sütlice ve güneyinde 15 km. uzaklığında Evrensekiz vardır. İlişkileri çok iyidir. Elektrik ve su vardır. Emirali'nin kesin kuruluş tarihi bilinmemekle beraber, köy arazisinin eskiden Ali Bey adlı birine ait olduğu söylenir ve bu şahsın da çok emirler vermesi nedeniyle adına izafeten Emirali köyü denmiştir. Köy Balkan ve İstiklal Harbinde işgal edilmiş, acı günler görmüştür. Emirali gün geçtikçe büyüyen, gelişen çalışkan ve zengin köylerimizden birisidir.

8.31. Evrensekiz Belediyesi : Lüleburgaz'ın doğusunda yer alan büyük yerleşim merkezlerimizden birisidir. Komşu olduğu Ahmetbey gibi hızla gelişmekte ve kalkınmaktadır. Evrensekiz'in hemen yanından Soğucak deresi geçmektedir. Kara iklimi özelliklerine sahip bu bölgemizde göl ve orman arazisi yoktur. Çok verimli ve alivüyonlu topraklara sahiptir. 2000 yılı sayımına göre nüfusu 3027'dir. Nüfusu az da olsa artış gösteren ender bölgelerimizden birisidir. Bunu nedeni iş sahalarının artmasıdır. Ulaşımı İstanbul E – 5 karayoluna kadar 5 km. olup oradan da Lüleburgaz'a 12 km. olduğundan toplam 17 km.'dir.

İlçe merkeziyle ve diğer yerleşim yerleriyle ilgili olarak ulaşım sorunu yoktur. Evrensekiz de geçimini ziraat ve hayvancılıktan sağlar. Köy halkının büyük çoğunluğu göçmendir. Köy topraklarında yazlık ve kışlık ekim yapılır. Kışlık ekim alanı 30.000 dekarı bulur. Daha çok Buğday, Arpa, Yulaf, Rapitsa ekilir. Yazlık ekim alanı da 20.000 dekadır. Daha çok Pancar, Ayçiçeği, Mısır ekilir. Bağ ve bahçe ziraatı da gelişme göstermektedir. Köyde iki adet çiftlik vardır. Bu çiftliklerin arazisinin de yaklaşık 50.000 dekar olduğu söylenebilir. Ayrıca 20.000 dekar boş ve hazine arazisi olduğu bilinmektedir. Kadastro geçmiş olup herkesin tapusu vardır. Hayvancılıkta gelişmiştir. Süt üretimi kalkınma kooperatifi tarafından pazarlanır. Arıcılık ve tavukçuluk pek gelişmemiştir. Modern

ziraat alet ve gereçleri kullanılmaktadır. Küçük fakat hareketli bir ticaret hayatı vardır. Bölgeye ilk olarak okul 1934 yılında açılmıştır. Okula devam ve ilgi çok büyük olup, okur yazar oranı %100'dür. Kitle iletişim araçları günümüzde bu beldeye önemli kültürel yaklaşımları tanıtmaktadır.

Elektrik ve su mevcuttur. Sosyal ve kültürel yaşam gittikçe gelişmektedir. Evler genellikle betonarme yapılardan oluşmakta ve üç tane mahallesi bulunmaktadır (Fatih, Gündoğu, Kırçalı). Çok eski ve tarihi bir belde olan Evrensekiz'in kuruluşunun Fatih Sultan Mehmet'in İstanbul'u aldığı tarihe kadar uzandığı söylenir. O zaman ki adı Evrenseki iken giderek çevresindeki 8 köyün birleşmesiyle adının Evrensekiz'e döndüğü rivayet olunur. İlk kurucularının 8 evde oturan aileler olduğu ve Osmanlı devrinde bu 8 evin 30 – 40 hane olması gözlenmiştir. Ancak Evrensekiz'in esas gelişmesi Cumhuriyetten sonraya rastlar. Bölgenin ekseriyetini sağlayan nüfus göçmen olup, 1928 – 35 – 50'de gelip yerleşenler olmuştur. Bu göçmenlerin gelmesiyle Evrensekiz gelişmiş olup, bugünkü aşamaya kadar gelmiştir. Evrensekiz'in yerli mahalle denilen yöresinde tarihi 500 yıl öncesine dayanan mezar taşlarının bulunduğu görülmüştür. Lüleburgaz'ın hızla gelişip büyümekte olan bu bölgesi ileride daha büyük bir yerleşim bölgesi olmaya adaydır.

8.32. Karamusul Köyü : Adının kurucusu Kara Musa'dan geldiği rivayet olan Karamusul köyü Ergene nehrinin 200 metre kıyısında Lüleburgaz'ın güney doğusunda, Büyükkarıştıran'a bağlı çok verimli alivüyonlu topraklar üzerinde kurulmuş olup, ilçeye 20 uzaklıkta bir köyümüzdür. Çevreden geçen Ergene nehrinden başka iki küçük deresi daha vardır. İklimi kara iklimi olup, köy sınırları içinde göl ve orman arazisi yoktur. E – 5 karayoluna 5 km.'lik bir asfalt yolla bağlı Karamusul köyü nüfusu 2000 yılı sayımına göre 715'tir. Köy halkının geçimi ziraat ve hayvancılıktan sağlanır. Köy topraklarının yazlık ve kışlık ekimi yaklaşık 27.000 dönümü bulur. En çok ekilen ürünler Buğday, Ayçiçeği, Pancardır. Arazisi kadastro görmüştür. Modern ziraat alet ve gereçleri kullanılmaktadır. Değirmen ve fabrikası yoktur. Ancak süt işleyen mandıra vardır. Köy okulu Cumhuriyet'le birlikte açılmıştır. Okula ve okumaya karşı ilgi büyüktür. Okur yazar oranı %95'i geçer. Elektrik ve su mevcut olup, ilçe ile iletişim kolaylıkla sağlanmaktadır. Tarihinin en az 350 senelik olduğu köyün mezarlığındaki mezar taşlarından anlaşılan Karamusul köy halkı çok çalışkan ve cana

yakın insanlardır. Bu köyümüzde Balkan ve İstiklal savaşının acı günlerini yaşamış bir köyümüzdür.

8.33. Kayabeyli Köyü : Lüleburgaz'ın güneyinde ilçe merkezine bağlı Ergene nehrinin havzasında kurulmuş küçük fakat sevimli bir köy olan Kayabeyli köyü adı kurucusu Kaya Bey'in çiftliği arazisi topraklarında bulunduğu rivayet olunmaktadır. Doğusundan Ergene nehri geçmekte olup, 500 m.'dir. kara iklimi özellikleri taşıyan köyün halk arasındaki ilk ve kolay adı (Kayabelli)'dir. İlçeye uzaklığı 19 km.'lik bir asfalt yolla bağlı olup, ayrıca Edirne – İstanbul demiryolu da içinden geçer. 2000 yılı sayımına göre nüfusu 529'dur. Son yıllarda nüfusta az da olsa düşüş gözlenmektedir. Köyün ekim alanları yazlık ve kışlık olarak 24.000 dekarı bulur, bunun 18.000 dekarı kışlık, 5.000 dekarı da yazlık ekilir. Geri kalan arazide Pancar ve bahçecilik ürünleri yetiştirilir. Kadastro geçmiş olup, tüm topraklar tapuludur. Üretim tamamen ziraat alet ve makinelerinin yardımı ile yapılmakta olup, modern aletler kullanılır. Hayvancılık gelişmemiştir. Köylü genellikle tahılların her çeşidini, Ayçiçeği ve Şekerpancarı yetiştirir ve satar. İlk olarak okul 1936 yılında açılmıştır. 5 sınıflı ve 5 öğretmenlidir. Okumaya ve okula karşı ilgi çok fazladır. Okuma yazma oranı yüksektir. Kitle iletişim araçları köy kültürü üzerinde etkili olmaktadır. Elektrik ve suyu vardır. İlçe merkezi ile iletişim kolaylıkla sağlanmaktadır. Köyün camii olup, halkı Müslümanlığı benimsemiştir. Köy tarihinin 250 yıllık olduğu bilinmektedir. Balkan harbinde ve İstiklal harbinde acı günleri yaşamış köylerimizden birisi olan Kayabeyli aslında çok verimli topraklar üzerinde kurulmuş, küçük ve candan bir halkı olan köyümüzdür.

8.34. Küçükkarıştıran Köyü : Lüleburgaz'ın kuzey doğusunda E – 5 karayoluna 4 km.'lik asfalt yolla bağlı, ilçeye 24 km. uzaklıkta, denizden 80 m. Yükseklikte güzel bir köyümüzdür. Doğusunda İğneler köyü, batısında Evrensekiz, kuzeyinde Akçaköy, güneyinde Büyükkarıştıran ve E – 5 karayoluyla çevrili köyün sınırlarında göl ve orman yoktur. Kara ikliminin tüm özelliklerini taşıyan Küçükkarıştıran köyünün bir başka özelliği de yaz ve kış esen rüzgarlardır. Köyün 2 km. doğusunda Davalıpınar akarsuyu geçer. 2000 yılı sayımına göre nüfusu 562'dir. Düz ve engebesiz bir arazinin toprakları üzerinde kurulmuş Küçükkarıştıran adı eskiden Gradaş ve Dursunbeyli'dir. Ancak köyde söylenen bir rivayete göre

Karıştıran adınında II. Beyazıt ile oğlu Yavuz Sultan Selim'in bu ovada karıştığı ve harp ettiğinden ve Yavuz'un ordularının karargahı şimdiki Küçükkarıştıran mevkiinde bulunduğundan bu ad verilmiştir. 2800 dönüm arazisi köyde yazlık ve kışlık ekim olarak en çok ekilen ürünler Buğday, Ayçiçeği, Pancar, Arpa, Rapitsa ve Mısırdır. Ziraatın yanı sıra hayvancılıkta köylünün ek üretimidir. Sütçülük gelişmiştir. Modern ziraat alet ve makineleri kullanılmaktadır. Ayrıca büyük topraklı çiftliklerde vardır. Evlenme yaşı 18 – 22 yaş arasında ve geleneklere öre yapılır. Yeni yapılar betonarme ve moderndir. Elektrik ve su vardır. Kitle iletişim araçları halkın sosyal yaşantısını etkilemektedir.

Cumhuriyetin ilk yıllarında açılan köy ilkokulu daha sonra ki yıllarda geliştirilmiştir. Okul ve okumaya karşı köy halkının büyük bir ilgisi vardır. Okuma yazma oranı %100'dür. Okuma odası vardır. Köy halkı İslam dinine mensup olup, camii de vardır. Köy evleri birbirine yakındır. Çevre köylerle ilişkiler iyidir.

8.35. Seyitler Köyü : İlçenin güneyinde, hafif yüksekliklerle çevrili bir arazinin toprakları üzerinde kurulmuştur. Batısından Ergene nehri geçer, çıplak ve düz bir bitki örtüsüne sahip olup, kara iklimi özelliklerine sahiptir. Göl ve orman arazisi yoktur. Lüleburgaz'a uzaklıkta olup bunun 7 km.'si stablize bir yoldur. Köyün hemen yanından Edirne – İstanbul demiryolu geçmekte ve İstasyon bulunmaktadır. 2000 yılı sayımına göre nüfusu 117'dir. Son yıllarda göç sebebiyle nüfusta azalmalar görülmüştür. Köyün tamamı geçimini ziraat ve hayvancılıktan sağlar. Köy toprakları 6.000 dekadır. Bunun 600 dekarı mera ve otlaktır. Toprakların %60'ı kışlık, %40'ı da yazlık ekilir. En çok ekilen ürünler Buğday, Ayçiçeği ve Şekerpancarıdır. Arazisi kadaastro görmüştür ve tapusuz arazi yoktur.

Köyde hayvancılık bir yan gelir olarak sütü için yapılmaktadır. Tavukçuluk aile tavukçuluğu şeklinde olup, az da olsa Arıcılık yapılmaktadır. Ortakçılık ve icarcılık yapılmaktadır. Köy ilkokulu 1938 yılında açılmış olup 2 derslikli, 2 öğretmenlidir. Elektrik ve su vardır. Okula ve okumaya karşı ilgi büyüktür. Okur yazar oranı yüksektir. Camii vardır. Köy evleri birbirine yakındır. Köyün tarihi hakkında fazla bilgi yoktur, ancak rivayete göre nereden geldikleri bilinmeyen Seyit isimli iki kişi bu yöreye gelip ev kurmuşlar ve kendi adlarını

9. SONUÇ

Özetle Lüleburgaz:

Lüleburgaz Şehri özellikle son yıllarda hızla gelişip büyüyen ve nüfus patlaması yapan bir ilçedir. Hiç şüphesiz bu hızlı gelişmenin getirdiği pek çok sorunları olan bir ilçedir. Lüleburgaz bugün kurulduğu, yöre olarak Trakya'nın en merkezi yerinde ve belki de tam ortasında kurulmuştur. Çevresindeki il ve ilçelere olan uzaklığı en uzaktan en yakına 2 saat ile 15 dakikadır. Ne var ki Lüleburgaz tüm bu olumlu kalkınma ve büyümesine karşın yıllardır, bir çok ihmal ve haksızlığa uğramış, şanssız bir ilçedir. Bir zamanlar Trakya'da (Ergene) ili olması düşünülen güzel ve şirin Lüleburgaz'ımızın bir çok alanlarda geri kalmışlığının nedeni hep kendi hemşerilerimizin ve gelmiş geçmiş idarecilerimizindir. Ancak son yıllarda Lüleburgaz bir çok ilerleme kaydetmiştir. Bunların başında yeni tiyatro ve sinema binaları, eğlence yerleri, parklar, yeşil alanlar ve hastaneler inşa edilmiş ve çoğu bitmiştir. Ara sokaklara gereken önem verilmeye başlanmış, ilçe çöpten arınmıştır. Bu da Lüleburgaz Belediyesinin düzenli çalışmasıyla gerçekleştirilmiştir. Ancak Lüleburgaz sorunsuz bir ilçe değildir.

Lüleburgaz'ında kendine göre sorunları vardır. Bunların başında; plansız kentleşmenin sonucu köyden kente akın artmış, yol, su, elektrik sorunları doğmuştur. Bunların sonucu olarak coğrafik yapısı çanak gibi olan Lüleburgaz'da hava kirliliği artmıştır. Kanalizasyon ve alt yapı başlı başına bir sorundur. Lüleburgaz, bulunduğu E-5 karayolu üzerinden her yaz ve kış çok büyük bir turist akınına uğrar. Ancak turistler için hotel ve moteller yeterli değildir. Tarihi eserleri sayılabilecek binalar, vakıflardan şahısların ellerine geçmiş olup, çeşitli maksatlarla kullanılmaktadır. Halbuki bu binaların bedesten veya kapalıçarşı yapılması ile şehrin görünümü ve ticareti bir anda değişecektir.

Lüleburgaz'ın dışında bir sanayi ve tekstil fabrikaları kurulmuştur. Bu fabrikalar büyük ölçüde işsizliğe çözüm olmuştur. Ancak çevrenin kirlenmesi büyük ölçüde artmıştır. Bu fabrikaların denetimi arttırılmalıdır.

Lüleburgaz gelişen ve gelişmeye devam eden bir ilçedir. Gelecekte sosyal, kültürel ve ekonomik açıdan Türkiye'nin en önemli illerinden biri olacaktır. Çünkü; gelecek sağlıklı düşünen, akıllıca hareket eden, kültürlü gençlerindir. Lüleburgazlılar'a tüm kalbimle inanıyorum.

KAYNAKÇA

- 1- Bıykoğlu, Tefik, Trakya'da Milli Mücadele, Cilt 1.
- 2- Dursunkaya, Ali Rıza, Kırklareli Vilayetini Tarih, Coğrafya, Kültür ve Eski Eserle Tetkik, Cild 1- 1948.
- 3- İslam Ansiklopedisi.
- 4- Korkut, Ahmed, Yakın Yurd Serhat Şehri Kırklareli.
- 5- Mansel, Arif Müfit, Trakya'nın Kültür Tarihi.
- 6- Tarih Boyunca Rumeli Göçleri, Türk Tarih Kurumu Basımevi T.K.A.E
- 7- Turizm Rehberi, Milliyet Yayınları, 1972.
- 8- Türk Ansiklopedisi.
- 9- Türkiye Ansiklopedisi.